

PROCEEDINGS OF THE PUBLIC HEARING CONDUCTED ON 17.07.2026 AT 11:00 AM FOR THE PROJECT 1. M/S.ADAYAR GRANITES ROUGH STONE & GRAVEL QUARRY LEASE OVER AN EXTENT OF 3.13.5 HA AT S.F.NOs:2/1 AND 1269/3 OF VIRALIPATTI VILLAGE, NILAKOTTAI TALUK, DINDIGUL DISTRICT AND PROJECT 2. M/S.ADAYAR GRANITES ROUGH STONE & GRAVEL QUARRY LEASE OVER AN EXTENT OF 3.95.0 HA AT AND S.F.NOS: 4/2,1274/1 AND 1274/2, VIRALIPATTI VILLAGE, NILAKOTTAI TALUK, DINDIGUL DISTRICT

Present:

1.	Mr.S.Shajakan	Revenue Divisional Officer, Dindigul Revenue Division, Dindigul District
2.	Er.J.Thangarathi,	District Environmental Engineer, Tamil Nadu Pollution Control Board, Dindigul.
3.	Mrs.G.Usha Rani	Assistant Environmental Engineer, Tamil Nadu Pollution Control Board, Dindigul
4.	Mr.A.Ramasamy	Tahsildar, Nilakottai Taluk, Dindigul District.
5.	Industry representatives and public	As per attendance register (copy enclosed)

Introduction;

District Environmental Engineer, Tamil Nadu Pollution Control Board, Dindigul :

On behalf of the Tamil Nadu Pollution Control Board, I welcome the esteemed Revenue Divisional Officer, Dindigul, who has arrived to preside over and conduct the public hearing.

She further extend her greetings on behalf of the Tamil Nadu Pollution Control Board, to the Tahsildar, Revenue Department officials, Police Department officials, members of the press, social activists, the proprietor/representatives of M/s. Adayar Granites (Ordinary Stone and Gravel Quarry), and the members of the public who have assembled here to participate in this Public Hearing.

The public notice for this project was published on 10.06.2026 in the Dinamalar and The Indian Express newspapers. In connection with this Public Hearing, publicity was carried out on 16.07.2026 in the nearby villages through auto-rickshaw announcements. Pamphlets were distributed, posters were displayed at important locations, and banners were erected. Further, the Draft Environmental Impact Assessment (EIA) Report and Executive Summary, in both Tamil and English, have been made available for public inspection on the website of the Tamil Nadu Pollution Control Board and at three designated offices, including the Dindigul District Collector Office.

As per the Environmental Impact Assessment Notification issued by the Ministry of Environment, Forest and Climate Change, Government of India, New Delhi, on 14.09.2006, as amended in 2009, it is mandatory to conduct a Public Hearing before granting Environmental Clearance. Accordingly, today's Public Hearing is being conducted for the following proposed projects: Project – 1: M/s. Adayar Granites – Proposed Ordinary Stone and Gravel Quarry over an extent of 3.13.5 Hectares in Survey Field Nos. 2/1 and 1269/3, situated at Viralipatti Village, Nilakottai Taluk, Dindigul District and Project – 2: M/s. Adayar Granites – Proposed Ordinary Stone and Gravel Quarry over an extent of 3.95.0 Hectares in Survey Field Nos. 4/2, 1274/1 and 1274/2, situated at Viralipatti Village, Nilakottai Taluk, Dindigul District.

After the Project Consultant explains the details of the proposed project, the members of the public may express their views and opinions.

The members of the public are kindly requested to state their name and place of residence before expressing their views and to confine their comments only to matters relating to the proposed project. The public may present their views either orally or in writing. The views and objections received will be duly recorded and, after obtaining the approval of the Revenue Divisional Officer and the District Collector, will be forwarded to the State Environment Impact Assessment Authority (SEIAA), Chennai, for further necessary action.

The District Environmental Engineer then requested the Hon'ble Revenue Divisional Officer to kindly preside over and conduct the Public Hearing.

Thereafter, the Hon'ble Revenue Divisional Officer informed the gathering that the members of the public may express their views and opinions regarding the proposed M/s. Adayar Granites Quarry Projects.

Technical Presentation by the Environmental Consultant:

The Environmental Consultant of M/s. Adayar Granites (Ordinary Stone and Gravel Quarry) explained the environmental aspects of the proposed project to the public through a PowerPoint presentation.

District Environmental Engineer, Tamil Nadu Pollution Control Board, Dindigul:

The District Environmental Engineer informed the participants that those wishing to express their views may do so by stating their name and place of residence before presenting their comments.

Public Hearing – M/s. Adayar Granites

1. Thiru. Nethaji – Usilampatti :

Thiru. Nethaji greeted the esteemed Revenue Divisional Officer, Tahsildar, officials of the Tamil Nadu Pollution Control Board, and the farmers present at the Public Hearing for M/s. Adayar Granites. He introduced himself as Thiru. Nethaji, State Organising Secretary, Tamil Nadu Farmers Protection Association.

He stated that no public notice boards regarding the Public Hearing for the proposed quarry had been displayed in any of the villages. He further stated that, in districts such as Dindigul, Madurai, and Theni, public protests had demanded that notice boards be displayed in the villages, but no such notice boards had been erected in the present case. He further stated that there is a geological pathway/right of way within the survey fields of the proposed quarry. Although the pathway passes through patta land, it is Government property available for public use, and several judicial decisions have upheld this position.

He also referred to village roads laid by the Panchayat, stating that such roads are expected to have a service life of eight years, whereas, according to him, they become damaged within three months due to the movement of overloaded quarry vehicles carrying excessive tonnage, resulting in violations.

He stated that every quarry is required to develop a green belt, but, according to him, no quarry has established one. Although the project report states that 3,000 saplings would be planted, he remarked that if such commitments had actually been implemented in all quarries across Tamil Nadu, the State would have become a forested region. Instead, he stated that Tamil Nadu is presently facing the effects of global warming and El Niño.

He further stated that, according to a Central Government study report, due to excessive heat, a person remains without sleep for about 93 hours in a year. He further stated that quarry blasting is the cause of this increase in temperature, as it affects natural streams and springs. He stated that, earlier, people used to obtain clean drinking water from streams and springs and catch fish for consumption. He stated that all varieties of fish were available in those days. He further stated that such conditions no longer exist because, according to him, the explosives used in stone quarries have caused extensive damage, resulting in the destruction of the breeding process and the extinction of native fish species. He stated that, as a result, people are now compelled to purchase and consume hybrid fish. He further stated that, if this continues, the extinction of one species could eventually lead to the extinction of the human race as well.

He stated that there are violations in the proposed stone quarry. He further stated that a High Tension (HT) electricity line passes near the quarry site. He stated that the HT line is located at a distance of 235 metres from the quarry. Therefore, according to him, permission should not be granted to the quarry as per the statutory provisions. He stated that this amounts to a violation of the applicable rules. He therefore requested that permission should not be granted to the proposed stone quarry and stated that he was submitting the same in the form of a written representation (petition).

He stated that no public notice boards had been displayed for the proposed quarry. He further stated that the present Government has been taking action to prohibit all quarries that are operating against the interests of the public. He stated that the failure to display the public notice boards during the administration of the Hon'ble Chief Minister Thiru. Joseph Vijay would bring disrepute to his Government. He further stated that this constitutes a violation of the prescribed rules.

He stated that the groundwater level has deteriorated. He further stated that, in the past, people used to drink water from wells located in agricultural fields, but at present everything has been affected. He stated that these quarries are the reason for this deterioration, as groundwater is naturally filtered through rock formations, and according to him, the blasting carried out in quarries affects this natural process. He further stated that, at present, people are compelled to consume bottled drinking water. He stated that there was a quarry at Vellamallipatti in Madurai District, and that the blasting operations carried out in that quarry had affected the groundwater within a radius of 6 kilometres in their village. He further stated that only after the quarry operations were stopped did the groundwater become clean again. He stated that the proposed stone quarry would also adversely affect the groundwater. Therefore,

in his opinion, permission should not be granted to the proposed stone quarry as per the statutory provisions.

2. Dr. Venkat Prabhu – Kunnuvarayankottai :

He greeted the gathering and introduced himself as Dr. Venkat Prabhu from Kunnuvarayankottai. He stated that, even prior to this Public Hearing, he had submitted two petitions against the quarry to the Chief Minister's Special Cell (CM Cell), the concerned Ministers, the Tamil Nadu Pollution Control Board, the Assistant Director of Mines and Minerals, and had also personally met the District Collector during the Public Grievance Redressal Day on 01.06.2026. He stated that the complaints were submitted because blasting operations were allegedly being carried out between 6.00 p.m. and 7.00 p.m., and that his complaint was against not only M/s. Adayar Granites but also M/s. Ruben Quarry, treating both quarries together.

He stated that the blasting operations carried out in the quarry generate excessive vibration. He further stated that the glass windows of his house had been broken on two occasions. He stated that, although a representative of M/s. Adayar Granites had claimed that pollution would not spread through the air, dust particles had accumulated on the house of Thiru. Prabhakar, who resides opposite the quarry. He further stated that the dust contains respirable silica, and that continuous inhalation of such silica would cause a disease known as silicosis, which could eventually lead to lung cancer.

Secondly, he stated that there is a shortage of water. He specifically stated that there is no water in the wells belonging to Pottalsamy and Prabhakar, and that there is also no water in the borewell at his own residence. He stated that he is presently depending only on rainwater harvesting for his water supply. He further stated that the quarry would result in hearing impairment, lung-related illnesses, and water scarcity. He stated that about 400 trees belonging to them had withered due to the deposition of dust from the quarry. He further stated that there are approximately 30 to 40 acres of coconut groves, but the coconut trees are not yielding fruits and that the tender coconuts are falling prematurely.

He stated that it is being claimed that the quarry generates a revenue of Rs.10 lakhs for the Government. However, he stated that increasing Government revenue alone should not be the objective, and that Government officials should first understand that the Government also has the responsibility of protecting the public. He further stated that, based on their complaint, when the Deputy Tahsildar came for inspection, no blasting had taken place and no vibrations were experienced, as they had allegedly been informed in advance that the inspection would

take place. He stated that this indicates that the authorities have no concern for the welfare of the public. He stated that permission should not be granted to this quarry. He further stated that, instead, steps should be taken to close the quarries that have already been granted permission.

He further stated that an asphalt (tar) plant had been operating on the Vathalakundu–Usilampatti Road. He stated that, following a death that occurred there, the tar plant had been shifted to this location. He further stated that, if the tar plant starts functioning here, it would also cause serious environmental impacts. He stated that no quarry which causes damage to the property of the general public should be allowed to operate. He further stated that, as per the rules of the Tamil Nadu Electricity Board, a quarry should not be operated if a High Tension (HT) line is situated within 300 metres. He requested the authorities to take all these aspects into consideration, as well as the objections raised by the public, and not to grant permission for the proposed quarry. He further requested that permission should also not be granted to other polluting quarries and tar plants of a similar nature.

3. Thiru. Prabhakaran – Kunnuvarayankottai :

Thiru. Prabhakaran greeted the gathering and introduced himself as Thiru. Prabhakaran from Kunnuvarayankottai. He stated that he had purchased 17 acres of land in the area with the intention of carrying out agriculture and had also constructed a house there. He further stated that he had been residing there for the past six months.

He stated that all the claims made by the project proponents were false. He stated that the quarry vehicles do not sprinkle water and that no water is sprayed on the roads when the vehicles pass. He further stated that excessive noise is generated and that a large amount of dust is emitted. He stated that, since about ten vehicles pass at the same time, young children are unable to use the road and even two-wheelers are unable to travel safely. He alleged that false statements are being made only for the purpose of obtaining permission for the quarry. He further stated that the nearby residents had not been informed about the Public Hearing. He stated that the project proponents claimed that notices had been printed and distributed to everyone, but that he had come to know about the meeting only because someone had informed him. He stated that, in reality, no one had been informed. He further stated that, as already mentioned by the previous speaker, a representation had been submitted seeking the closure of the existing quarry. He also stated that permission should not be granted for the proposed new quarry and that, if permission is granted, they would take steps to have the quarry closed.

4. Thiru. Raja Mani – V. Kurumbapatti :

Thiru. Raja Mani introduced himself and stated that he is from V. Kurumbapatti, a village located in the vicinity of the proposed stone quarry. He stated that about 400 families reside in their village. He further stated that, from the time the stone quarry commenced its operations, their village had become like a desert. He stated that there is no drinking water in the village. He further stated that there was only one borewell in operation, and that even from that borewell, water is now available only once in fifteen days. He stated that he believes the quarry is located within 300 feet. He further stated that they depend on agriculture for their livelihood. He therefore earnestly requested that permission should not be granted for the proposed stone quarry and concluded his remarks.

5. Thiru. Pottalsamy – Kunnuvarayankottai :

He greeted the gathering and stated that the stone quarry, crusher unit, and tar plant have all been established at the same location, thereby causing severe hardship to the people, and that the area is being turned into a desert. He requested that the Government should take steps to stop these activities. He further stated that there is no water in his borewell. He stated that he is unable to allow his two cattle to graze in his agricultural field. He further stated that everything is covered with dust. He stated that his house has developed cracks and has been damaged. He requested that the Government officials should visit the area and inspect all these issues.

6. Thiru. Selvendran – Viralipatti :

He greeted the gathering and stated that, as 20 to 30 vehicles pass through their village at the same time, excessive dust is generated. He further stated that, due to this, the shops, hotels, and the residents of the street are adversely affected. He also stated, for the record, that the cattle belonging to the persons owning agricultural lands adjacent to the stone quarries die due to the excessive blasting carried out in the quarries.

7. Thiru. Mugilan, Tamil Nadu Environmental Protection Movement :

Thiru. Mugilan, Coordinator of the Tamil Nadu Environmental Protection Movement, conveyed his greetings and best wishes to the Chairperson of the Public Hearing, the Revenue Divisional Officer; the District Environmental Engineer who presided over the Public Hearing jointly organized by the District Administration, Dindigul, and the Tamil Nadu Pollution Control Board for the proposed ordinary stone and gravel quarry project of M/s. Adayar Granites; the officials of the various Government departments present; the members of the

public who had assembled to express their grievances and oppose the establishment of the stone quarry; the social activists; the representatives of farmers' organizations; and the environmental activists. He introduced himself as Thiru. Mugilan and stated that he was the Coordinator of the Tamil Nadu Environmental Protection Movement.

He stated that, during the previous Government, the proposed 5,000-acre tungsten mineral mining project brought forward by the Union Government was stopped after the Government of Tamil Nadu passed a special resolution in the Legislative Assembly based on the documents submitted by them. He further stated that all the exploration activities for the proposed molybdenum mineral mining project covering 400 square kilometres (approximately one lakh acres) in the Palani and Oddanchatram Taluks, including Palani Hills, Idumban Hills and Aivar Hills, had been completed and the project was in a state of readiness for auction. He stated that, after the matter was brought to the notice of the Government and brought to light by the Member of Parliament and the Member of the Legislative Assembly, the proposed auction was also stopped.

He stated that he viewed the Public Hearing from two perspectives. Firstly, he stated that the project proponents who had spoken before him had not explained anything about the Siting Criteria for the proposed stone quarry. He stated that, as per the Government norms, for establishing a stone quarry, there should be no houses, Government buildings or temples within a radius of 300 metres. He further stated that there should be no stream or irrigation canal within 50 metres, and that water bodies such as ponds, lakes and irrigation tanks should not be located within 300 metres of the proposed quarry site.

He stated that, however, in the first quarry site, a footpath existed within Survey No. 1269/3. He stated that the footpath was recorded in the village map and was also registered as a public pathway leading from the lower area to Vathalagundu through the upper area. He further stated that, as per Revenue Standing Order (RSO) No. 26, Clause 15, a cart track or field pathway and a field channel, even if situated in patta land, are to be treated as Government property. He added that, where such Government property has been encroached upon, the Tahsildar is empowered to remove the encroachment, as stated by the State Chief Information Commissioner, Ezhilagam, Chepauk, in an official document.

He stated that, however, the certificate issued by the Village Administrative Officer (VAO) did not contain any reference to the said footpath. At the same time, he stated that Page 161A of the English Detailed Project Report (DPR) clearly recorded it as Government property and as a public footpath used by the general public. He further stated that, despite this, the officials had not pointed out that the footpath was located within the quarry survey field.

He stated that this was an act contrary to law and questioned how a fact that was clearly known to him had escaped the notice of the Village Administrative Officer (VAO), Revenue Inspector (RI), Tahsildar and the Revenue Divisional Officer (RDO). He further questioned whether such actions were being carried out despite the Hon'ble Chief Minister's assurance that no illegal activity would be permitted. He questioned how such lapses had occurred and stated that, since a public footpath existed within the quarry area, permission for the quarry could not legally be granted.

He further stated that, on the north-western side of the proposed quarry, Pandi Muni Temple and Mottai Kodi Muni Temple are situated in Survey Nos. 54/3B1 and 54/3A, respectively. He stated that these temples are clearly shown in both the Village Map and the Field Measurement Book (FMB) sketch and are located within 280 to 290 metres of the proposed quarry. He stated that these are traditional places of worship revered by the local people and, as per the Government norms, no place of worship should be located within a radius of 300 metres of a quarry. Therefore, he stated that permission could not be granted for the proposed quarry.

He further stated that the person attempting to establish the quarry is not a resident of Tamil Nadu but Thiru. Sajith from the State of Kerala, who, according to him, was unable to operate a quarry in Kerala and had come to Tamil Nadu to establish one. He questioned how it could be justified for the authorities to act in a manner that would affect the Pandi Muni Temple and Mottai Kodi Muni Temple, and stated that, based on the Revenue Department records, permission could not be granted for the quarry.

He further stated that, when the issue was raised with the Commissioner of Land Administration, it was clarified that a field pathway or field channel recorded in the revenue and survey records remains Government property even if it lies within private patta land. He also stated that the District Survey Officer, Erode, had clarified that, even if a house recorded in the UDR and Natham Survey Records had collapsed or been damaged, the original survey records should be taken into account and that the existence of approved houses, house sites, pathways, streams and similar features mentioned in the distance report should be verified only after examining the Village Map, Field Measurement Book (FMB) sketch and the 'A' Register before issuing a report for a quarry or stone quarry.

He stated that, accordingly, if there are houses, temples or Government buildings within the prescribed distance, permission should not be granted for a quarry. However, he stated that such structures exist around the proposed quarry. He further stated that permission should not be granted even if temporary houses are located within the prescribed distance. He stated that, had the Village Map, Field Measurement Book (FMB) sketch and the 'A' Register been

properly verified, it would have been evident that houses exist within the 300-metre radius. He further stated that blasting operations carried out in the quarry for breaking rocks could cause cracks and damage to the nearby houses. Therefore, he stated that, since houses, temples and Government buildings are situated in close proximity to the proposed quarry, permission could not legally be granted.

He further stated that, in the explosion accident that occurred at Kariyapatti in 2025, six persons lost their lives within a radius of about two kilometres. He stated that Thiru. Sasikumar, Assistant Director of Mines, Namakkal, had specified that permission should not be granted for a quarry if temporary labour sheds or permanent residential buildings are located within a radius of 300 metres.

He further stated that several temporary and permanent residential buildings are located around the proposed quarry and that he had collected photographic evidence as well as Google Maps evidence in support of the same. He stated that one house is located 283 metres to the north of Survey No. 1256/2, another house is situated 149 metres away, and another house is located 236 metres to the east. He stated that, since all these houses are situated very close to the proposed quarry, permission could not legally be granted.

He further stated that a river is situated on the north-western side of the proposed quarry at a distance of about 390 metres, whereas the EIA Report mentions the distance as 370 metres. He stated that the quarry has been proposed to be excavated to a depth of 51 metres (approximately 180 feet) over a period of ten years. However, he stated that most of the wells in the surrounding area are only about 30 feet deep. Therefore, he stated that excavation up to a depth of 180 feet would affect the natural flow of groundwater and that it is a scientific fact that groundwater flows from higher elevations to lower-lying areas. He further stated that no extensive research or doctoral studies are required to establish this basic scientific principle. He concluded by stating that, since the proposed quarry would seriously affect the groundwater resources in the area, permission should not be granted for the project.

He further stated that, as per the Tamil Nadu Minor Mineral Concession Rules, 1959, a mandatory minimum distance has to be maintained between one quarry and another. He stated that maps had been furnished for Survey Nos. 2 and 1269, but that only 10 metres had been left between the two proposed quarries. He stated that, in view of the provisions of the Tamil Nadu Minor Mineral Concession Rules, 1959, permission could not legally be granted for the proposed quarry.

He further stated that the proposed quarry is not situated on the applicant's own land but on land taken on lease from another person. He stated that, as mentioned on Page 4 of the Tamil

Executive Summary, the lease agreement is valid only for 15 years, from 11.03.2021 to 10.03.2026. However, he stated that permission has been sought for operating the quarry for a period of 10 years. He pointed out that, even if permission is granted two months or two years after the date of the Public Hearing, the applicant would not be able to enjoy the full ten-year quarrying period within the validity of the lease agreement. He stated that, whenever permission is sought for a quarry, the lease agreement should remain valid for the entire period for which quarrying permission is sought. Therefore, he stated that, since the lease period would expire before the completion of the proposed quarrying period, the application is not legally or procedurally sustainable and, consequently, permission should not be granted for the proposed quarry.

He further stated that, under Rule 10A of the Tamil Nadu Minor Mineral Concession Rules, 1959, it is clearly stipulated that more than two quarry leases should not be granted to the same person within a State. However, he stated that M/s. Adayar Granites is already operating a quarry in Survey No. 3. He stated that, if permission is granted for the present quarry, it would continue to operate for another eight years, and questioned how such permission could be granted in violation of the statutory provisions. He further questioned why ordinary members of the public are made to face difficulties in obtaining approvals while permission is being granted to a person from Kerala, thereby affecting the livelihood of the people of Kurumbapatti. He concluded by stating that granting permission for a third quarry at the same location would be in violation of the Rules and that, therefore, permission could not and should not be granted for the proposed quarry under Rule 10A of the Tamil Nadu Minor Mineral Concession Rules, 1959.

He further stated that, with regard to road transportation, the Supreme Court's judgments in W.P. No. 136/2003 and Contempt Petition No. 5 of 2009 had been circulated by the Transport Commissioner. He stated that the judgments clearly provide that no vehicle should be operated with a load exceeding the permitted weight. He further stated that, under the Motor Vehicles Act, 1988, vehicles carrying excess loads should not merely be subjected to a monetary penalty, but that an excess load of up to the first 10 tonnes should attract a fine of Rs. 20,000, every additional tonne should attract a fine of Rs. 3,000, and criminal proceedings should also be initiated for a period of five years for causing damage to public property.

He further stated that, as per the communication issued by the Block Development Officer (BDO), only vehicles with a maximum weight of 10 tonnes are permitted to ply on village roads. He stated that a six-wheeled vehicle itself weighs about 19 tonnes, whereas, in practice, six-wheeled vehicles carrying M-sand, jelly and stones often exceed 24 tonnes. He stated that

the village road is designed to accommodate only 10-tonne vehicles carrying approximately one unit (3 cubic metres) of material, and that only tractor-load quantities should be transported on Panchayat roads. However, he stated that there have been instances where 16-wheeled vehicles transported loads of up to 90 tonnes, which is completely contrary to law.

He further stated that, in violation of the directions of the Supreme Court, the authorities concerned were acting contrary to the statutory provisions. He stated that the cost of constructing a Panchayat road ranges from Rs. 50 lakhs to Rs. 1 crore, while the cost of constructing a State Highway ranges from Rs. 5 crores to Rs. 210 crores. He further stated that, even on State Highways, a 16-wheeled vehicle is permitted to carry only 41 tonnes, whereas vehicles were carrying as much as 90 tonnes. He questioned whether the weighbridges were functioning properly and stated that weighbridges with a capacity exceeding 100 tonnes were not available and that most weighbridges have a maximum capacity of only 60 tonnes.

He further stated that the quarry owner contributes only Rs. 5 lakhs to the village, whereas Government officials, who are paid from public tax revenue, permit the roads laid in the area to deteriorate within three months, necessitating repeated reconstruction. He stated that approximately Rs. 20,000 crores are spent every year on laying roads, whereas the Government spends about Rs. 15,000 crores annually towards the monthly assistance of Rs. 1,000 for women under the welfare scheme. He alleged that roads are being damaged due to the movement of overloaded quarry lorries, resulting in repeated reconstruction of roads and causing a loss to public property and public funds.

He stated that, in a similar case at Sukkampalayam, Palani, they had recovered Rs. 2 crores, following which the quarry materials were transported in smaller vehicles. He stated that the authorities also have a responsibility in this matter and that society also has a responsibility. He stated that, at Viralipatti, if any vehicle carrying more than 10 tonnes, or transporting more than 3 cu.m (approximately 9 tonnes) of quarry material, is found plying on the road, such vehicle may be intercepted and handed over to the authorities. He urged the public to call 100 or 101 and inform the Tahsildar, the District Collector and the Revenue Divisional Officer so that the vehicle could be stopped. He further stated that, so far, no authority had taken action under the Motor Vehicles Act, 1988 against quarry vehicles carrying excess loads, nor had any penalties been imposed on them. He concluded by stating that the general public should also be made aware of this issue.

He further stated that, if vehicles are found transporting loads in excess of the legally permitted limit, the public should stop such vehicles and immediately inform the Revenue Divisional Officer (RDO), Tahsildar, Police or the District Administration, who would take

appropriate action. He stated that action should be taken against quarries that damage public property. He further stated that Panchayat Roads, Major District Roads (MDR), Other District Roads (ODR), National Highways (NH) and State Highways (SH) are being damaged due to quarry operations. He stated that, under the provisions of the Indian Penal Code and Articles 44 and 51A of the Constitution of India, it is the duty of every citizen to protect public property.

He further stated that the project proponents had stated that only "Nonel blasting" would be used in the quarries. However, he stated that this was not being followed in practice. He stated that Nonel blasting is intended to produce only a low level of noise with controlled blasting and that there should be an interval of about 28 seconds between successive blasts (cracking system). He further stated that the blast vibration should remain within the prescribed limits as stipulated in the rules. However, he stated that blasting in the quarry generates loud noise and vibrations that are felt up to a distance of about 2 kilometres.

He further stated that, at several places, explosives capable of producing higher vibrations are being used and that there is a possibility that prohibited explosives have been used. He questioned the source from which such explosives had been brought and stated that the authorities should conduct an enquiry and initiate the necessary criminal proceedings. However, he stated that no such action had been taken and that it is the responsibility of all concerned to monitor such violations.

He further stated that blasting operations are carried out in accordance with the prescribed rules only when officials visit for inspection, whereas on other days blasting is carried out in violation of the prescribed procedures. He stated that the authorities should continuously monitor such activities.

He further stated that the public should also remain vigilant and, if any illegal blasting is carried out, they should immediately lodge a complaint with the Revenue Department officials, the Revenue Divisional Officer (RDO) and the other concerned authorities. Otherwise, he stated, the matter may even be brought to the notice of Chief Minister Vijay. He stated that it is the duty of the authorities to enforce the law, while it is the right and responsibility of the public to monitor such violations and bring them to the notice of the authorities.

He further stated that, under the Mud Pull Method, explosives are required to be placed inside the borehole and covered with tarpaulin sheets, sandbags and heavy vehicle tyres so that the blast is carried out safely without allowing the vibration to spread outside. However, he stated that this procedure is not being followed anywhere in practice. As a result, he stated that houses have been damaged, cracks have developed in walls and window glasses have been

broken. He stated that neither the Nonel blasting system nor the Mud Pull Method is being followed.

He further stated that the operating hours of the quarries are also contrary to the prescribed rules. He stated that, as per the Government norms, quarry operations should be carried out only between 7.00 a.m. and 5.00 p.m., after which all activities should cease and the quarry should be completely closed. He further stated that the public had informed him that blasting is being carried out between 6.00 p.m. and 7.00 p.m., and clarified that this restriction applies only to quarry operations and not to crushers.

He further stated that, in practice, quarry operations continue even after 5.00 p.m., stones are loaded into lorries, and, according to information received, rock-breaking machines are used at certain locations to break rocks. He further stated that, during the Public Hearing itself, it was stated that blasting would be carried out only between 1.00 p.m. and 2.00 p.m., and that if blasting is carried out beyond the permitted time, the public should lodge a complaint.

He further stated that, therefore, no worker should remain inside the quarry after 5.00 p.m., no quarrying activity should be carried out after that time, and if the prescribed rules are violated, the authorities should take immediate action. He further stated that, if no action is taken by the authorities, the public should submit complaints to the higher authorities, and, if necessary, bring the matter to the notice of the Chief Minister.

He further stated that it has been claimed that quarries provide employment opportunities to the local people and livelihood to the workers. However, he stated that, in practice, none of these assurances have been fully implemented.

He further stated that M/s. Adayar Granites has been operating since 2023. However, he stated that the workers employed in the quarry are not being provided with basic welfare benefits such as Provident Fund (PF), Employees' State Insurance (ESI) and insurance coverage. He stated that, while obtaining permission for the quarry, assurances are given that all necessary safety measures will be provided to the workers and that appropriate compensation will be paid in the event of any accident. However, he stated that none of these assurances have been implemented in practice and that the same had been confirmed through information obtained from the Labour Welfare Department under the Right to Information Act (RTI).

He further stated that, just as merely writing the word "sugar" does not make it taste sweet unless it is actually consumed, merely giving undertakings in documents is not sufficient and such commitments should also be implemented in practice. He stated that all welfare benefits

available to Government employees, such as PF, ESI and medical insurance, should likewise be extended to the workers employed in the quarry. However, he stated that the quarry management has failed to discharge this responsibility.

He further stated that the minerals extracted by the quarry operator are not his personal property. He stated that, although the surface of the land may belong to the landowner, the mineral resources beneath the land belong to the Government and to society. Therefore, he stated that the person is not referred to as an "owner" but as a "lessee". Accordingly, he stated that, since the lessee is utilizing the resources belonging to society, he is duty-bound to fulfil all responsibilities towards society and the workers.

He further stated that, although M/s. Adayar Granites has been operating with permission since 2023, and more than three years have elapsed, an adequate green belt has not been developed around the quarry. He stated that, despite the quarry having been in operation for more than 1,000 days from 25.07.2023, the trees that had been promised have not been planted. He stated that, while obtaining permission for the quarry, the project proponent had undertaken in the Environmental Management Plan to plant about 2,500 indigenous trees. He further stated that native species such as Poovarasu, Athi, Aal and Neem should have been planted to establish a green belt, with 2,500 trees over an extent of 12 acres. He concluded by stating that the failure to establish such a green belt has contributed to the present El Niño impacts and the lack of rainfall.

He further stated that about 300 to 400 stone, granite and limestone quarries are operating in Dindigul District. He stated that, if every quarry had planted 200 trees per acre as stipulated in its approval conditions, the environmental impact in the district would have been considerably reduced and the district would not have been facing the present rainfall problems.

He further stated that the Government had announced that 7 to 8 crore trees would be planted every year using public funds and that the former Minister Thiru. I. Periyasamy Chakrapani had planted trees at a specified location in Oddanchatram. However, he stated that, while quarries have earned crores of rupees in revenue, they have failed to fulfil the environmental commitments given by them and that the authorities have not taken appropriate action in this regard.

He further stated that, therefore, no fresh permission should be granted to any quarry that has failed to establish the required green belt. He also stated that the permissions already granted to the existing quarries should be reviewed. He stated that, due to the prevailing high temperatures, school children are unable to attend school for about 15 days in a year without being exposed to excessive heat after 10.00 a.m., and that the situation is being described as a

"Heat Exchange" condition similar to that experienced during the COVID-19 period. He stated that, unless 200 trees per acre are planted, no one questions the quarry operators. He concluded by stating that protecting public welfare and the environment is the foremost responsibility of the authorities.

He further stated that the District Collector of Tiruppur, Thiru. Vineeth, had cancelled the quarry licence of Ezhil Blue Metals, Kodangipalayam, for failure to establish the required green belt. He also stated that the failure of Sterlite to establish the required 33% green belt was one of the reasons for its closure. He further stated that the environmental protection requirements are not being properly complied with and that the quarry management has failed to implement several commitments made in the Environmental Management Plan in practice.

He further stated that, as per the EIA Report of the quarry, it has been stated that 83 lorry loads, each carrying about 6 m³ (approximately 20 tonnes) of minerals, would be transported daily from the first quarry alone. However, he stated that each lorry has been designed to carry about 20 tonnes, whereas the village roads in the area are capable of bearing only 10 tonnes. Therefore, he stated that there is a contradiction between the project report and the actual road conditions.

He further stated that silica dust generated from quarry operations poses a serious threat to public health. He stated that, according to their studies, people residing in areas where quarries are concentrated are affected and that, in particular, the incidence of diabetes among children has increased. He stated that, during the Public Hearing held at Anjagoundanpatti in Gujiliamparai Taluk, under the chairmanship of Thiru. Kannan, District Revenue Officer (DRO), an agricultural labourer stated that a Government house had been allotted to him at Indira Nagar, located near six quarries, four crushers and three M-sand units, and that his six-year-old child had developed diabetes, for which he was spending Rs. 3,000 to Rs. 4,000 per month on medical treatment. He stated that the people had expressed the view that dust and air pollution from such quarries were one of the causes of such health problems. He stated that permitting such quarries would be equivalent to bringing harm upon themselves. He further stated that diabetes in children would subsequently lead to infertility and that people live for the sake of future generations, whereas the establishment of quarries, M-sand units and tar plants would result only in infertility among future generations. He further stated that Erode Baby Hospital had reported 1,970 children below the age of 17 years suffering from diabetes. He also stated that the Government of India had, through a CBSE Education Department circular issued in May, directed that Sugar Boards should be established in all schools. He

alleged that diseases such as diabetes are being caused by quarries, crushers, M-sand units and tar plants.

He further stated that, apart from air pollution, water pollution is also a major issue. He stated that the water discharged from quarries should be properly treated by the settling method, as quarry water contains residues of explosives and should be released only after adequate treatment. However, he stated that no quarry is following this practice. He further stated that, since untreated quarry water is being discharged, the chemicals present in it pose a risk of contaminating groundwater and agricultural lands. Therefore, he stated that quarry water should be discharged only after it has been completely treated through the Settling Method. He added that, if any quarry has implemented such a system, it should be appreciated.

He further stated that, in the certificate issued by the Village Administrative Officer (VAO), it had been certified, based on a field inspection, that there were no village natham lands, houses, lakes, places of worship, schools, rivers or Government buildings surrounding the proposed quarry.

However, he stated that, during his personal inspection of the site, he found that a public footpath existed within the quarry area and that houses and places of worship were located nearby. He stated that, despite the existence of all these features, the said facts had not been recorded in the official certificate. Therefore, he alleged that a false certificate had been issued by suppressing the existence of Government property and the rights of the general public.

He further stated that the District Administration should conduct a proper enquiry against the Village Administrative Officer for issuing a certificate by suppressing Government property and should initiate legal action against the officials who had furnished incorrect information. He further stated that, if appropriate action is not taken on the petition submitted by them, they would initiate legal proceedings.

He further stated that, in Kokkalayam Village, Tiruchengode Taluk, Namakkal District, legal proceedings had been initiated against a Village Administrative Officer (VAO), who had subsequently appeared before the Court. He stated that, while even obtaining crop loans had become difficult for local people, the Village Administrative Officer had issued a certificate, contrary to law, in favour of a person from Kerala seeking to operate a quarry in Tamil Nadu. He reiterated that, since a public footpath exists within the proposed quarry area, permission should not be granted for the quarry.

He further stated that the proceedings of the Public Hearing were being video recorded and would be viewed by the Hon'ble Chief Minister and the Chairperson of SEIAA. He stated that

they had informed the Member Secretary of the State Environment Impact Assessment Authority (SEIAA) that permissions granted to several quarries in the past were erroneous. He further stated that they had also pointed out that Thoothukudi could experience extreme heat and receive 85 centimetres of rainfall in a single day, and that the Member Secretary of SEIAA had stated that corrective measures would be taken.

He alleged that the Tahsildar, the Revenue Divisional Officer and other officials had furnished false information. He further stated that adequate publicity had not been given to the general public regarding the present Public Hearing. He stated that, in all previous Public Hearings conducted in Dindigul District, notices had been displayed on wall posters within a 10-kilometre radius and advance information had been given to the public. However, he stated that the said procedure had not been properly followed in connection with the present Public Hearing

He further stated that approximately Rs. 2.75 lakhs had been spent on newspaper advertisements for the Public Hearing. However, he stated that very few people would have noticed a newspaper advertisement published 30 days in advance. He suggested that wall posters should be displayed for the Public Hearing proposed to be held at Reddiyarchatram on the 22nd. He stated that wall posters, which are a low-cost and effective means of directly informing the public, had not been displayed for the present Public Hearing. He further stated that, for all future Public Hearings, wall posters should be displayed compulsorily at least four days in advance so that proper notice is given to the general public. He added that they had been advocating this issue in all districts.

He further stated that they had been continuously requesting the Government of Tamil Nadu to consider importing natural river sand from countries such as Indonesia and Malaysia as an alternative to M-sand and new stone quarries. He stated that five Government Orders (G.Os.) had been issued in this regard and that the Government should have implemented the same during the period from 2018 to 2022. He further stated that the Government had earlier announced that the Parappalar Dam would be desilted, but that the work had not been carried out. He stated that imported natural river sand could be made available at about Rs. 1,000, whereas sand is being sold locally for about Rs. 4,000, and that people are willing to purchase imported natural river sand. He stated that they had been continuously urging the Government to adopt this course of action. He further stated that, if all dams and rivers in Tamil Nadu were properly desilted, sand would be available from those sources for the next five years. He urged the Government to import natural river sand, desilt the rivers and supply sand to the public, and reiterated that permission should not be granted for the proposed quarry.

He further stated that a public footpath also exists within the proposed quarry in Survey No. 1274/4. He stated that both temporary and permanent residential buildings are located in the vicinity of the quarry. He further stated that a High Tension (HT) transmission line passes through the south-eastern side of the quarry at a distance of about 285 metres, and that these details are themselves recorded in the mining project report. Therefore, he stated that permission could not legally be granted for the proposed quarry.

He further stated that the lease and agreement documents relating to the land are valid only up to 10.03.2020 and that, in the absence of a lease valid for the required period and complete supporting documents, granting permission for the proposed quarry would be contrary to law. He further stated that, under the applicable rules, permission can be granted for only two quarries in a State and, therefore, permission cannot be granted for a third quarry to the same applicant. He stated that permission has been granted for transporting 20 tonnes of minerals on a village road, whereas, in practice, only 10 tonnes can legally be transported. He further stated that the issues relating to blasting operations, the establishment of a green belt and the environmental impacts should all be taken into consideration, as the quarry would adversely affect public health. He alleged that the Village Administrative Officer (VAO) had issued a false certificate and that no wall posters had been displayed to notify the Public Hearing.

He further stated that, as a member of the Sagayam Inquiry Committee, they had exposed granite irregularities involving about Rs. 1,13,000 crores in a single day. He stated that they had successfully agitated in 2014 to stop river sand mining and had also campaigned in 2013 against the mineral sand mining operations of Vaikundarajan. He further stated that, if a Digital Drone Survey were conducted for the quarries already operating in the State, the irregularities detected would be sufficient to repay Tamil Nadu's debt of about Rs. 10 lakh crores, and that every family could be provided with Rs. 10 lakhs by the Government. He further stated that there would be no need for revenue from TASMACH if proper inspections were conducted in the existing quarries. He claimed that, in one district alone, irregularities involving about Rs. 80,13,000 crores could be detected and urged the authorities to inspect all 12,000 quarries in Tamil Nadu and take action against quarry operators who had committed violations and the officials who had supported them.

He further stated that a Hot Mix Plant is operating near the proposed quarry. He stated that, as per the applicable norms, no house should be located within 500 metres of a Hot Mix Plant and no Reserved Forest should be located within a radius of 5 kilometres. However, he stated that Vellakkaradu is situated about 1.6 kilometres to the north-east and Balapatti Karadu is

situated about 4.37 kilometres away. He further stated that the protected forest areas of Vellakkaradu and Balapatti Karadu are located in close proximity to the proposed quarry and that, under the environmental guidelines, a Hot Mix Plant should not operate so close to protected forest areas. He stated that the Tamil Nadu Pollution Control Board should take action in this regard. He further stated that a Hot Mix Plant had been closed in Erode during the previous week in accordance with the guidelines of the Pollution Control Board. He alleged that emissions from Hot Mix Plants cause miscarriages in wildlife and that the smoke and air pollutants emitted from such plants adversely affect wild animals, the environment and public health.

He further stated that the operations of the said Hot Mix Plant should also be reviewed and appropriate action should be taken. Otherwise, he stated that they would ensure that appropriate action is taken.

He finally stated that both the proposed quarries of M/s. Adayar Granites are not fit to be permitted from the legal, environmental and social welfare perspectives. Therefore, he strongly urged that no permission whatsoever should be granted to either of the proposed quarries and stated that the provisions of law should be implemented in their entirety.

8. Thiru. Andi – V. Kurumbapatti, Village Nattamai (Village Head) :

He conveyed his heartfelt thanks to the gentleman who spoke before him. He stated that around a 2-kilometre stretch of the Vaigai Canal passes around Kurumbapatti village. He also expressed his gratitude to the Government for conducting such a Public Hearing, stating that this is the first time such a consultation meeting has been organised and that the villagers have been given an opportunity to participate and express their views. He further mentioned that similar consultation meetings had not been conducted by the previous governments.

He further stated that solar power projects covering about 300 acres each have been established in all eight villages under Viralipatti Panchayat, including Viralipatti, Kurumbapatti, Ezhuvanampatti, and Nadakkottai. He pointed out that although the Vaigai River is located only about 2 kilometres from their village, a drinking water supply has not been provided. He also stated that adequate water is not available for agricultural purposes. Despite the availability of sufficient water resources from the Sothupparai Reservoir and the Vaigai River, the village continues to face severe water scarcity. Therefore, a petition was submitted requesting the provision of drinking water under the Vaigai Combined Drinking Water Supply Scheme. Although the villagers were informed that drinking water would be

supplied within eight days, even after eight years, the village has still not been provided with a drinking water supply.

He further stated that an amount of approximately Rs. 8 lakhs is being collected every year towards the Cauvery Combined Drinking Water Supply Scheme. However, according to the residents, only air comes through the drinking water pipelines instead of water. At the same time, drinking water is being supplied continuously through 5-inch pipelines to areas including Old Vathalakundu. Although these pipelines pass through Viralipatti Village, drinking water has not been provided to Kurumbapatti Village.

He further stated that the existing 2-inch drinking water pipelines are inadequate, and that repeated representations have been submitted requesting their replacement with larger pipelines. However, the office officials have informed the villagers that no budgetary allocation has been made for carrying out the work. He added that even after approaching the authorities supervising the Cauvery Combined Drinking Water Supply Scheme, they had stated that they were unable to take any action.

He further stated that, as a result, the villagers continue to face a severe shortage of drinking water. Water required for agricultural activities is also unavailable, and even the grazing lands for livestock do not have adequate water resources. Consequently, the basic drinking water needs of the villagers remain unmet.

He further stated that the quarry operations are considered to be one of the major reasons for the prevailing situation. According to the assurances given by the project proponent, quarrying was to be carried out only up to a depth of 70 feet within an extent of 10 acres. However, he alleged that quarrying has already been carried out to a depth of approximately 150 feet, and that rock has been excavated beyond the permitted extent of 10 acres.

He further stated that quarry operations are being carried out round the clock (24 hours a day), with continuous movement of heavy vehicles and regular blasting activities.

He stated that, as a result, village ponds, schools, and temples have been adversely affected. He further stated that 5 acres of poramboke land in Survey No. 3/3 had been traditionally used by the villagers for their livelihood.

He alleged that the said land, as well as the surrounding lands, originally belonged to their ancestors, but fraudulent pattas had been created and the lands had been illegally encroached upon. He further stated that documentary evidence has been collected in this regard and that steps are being taken to file a case before the Supreme Court of India within the next two months.

He further stated that approximately 8 acres of land in Survey No. 66/2 belonged to his grandfather, Thiru. Chinna Karuppan. He added that the 5-acre poramboke land in Survey No. 3/3 is situated adjacent to the said property. He also stated that the surrounding lands in Survey Nos. 1269 and 1274, among others, had also belonged to their ancestors.

He alleged that although the above properties rightfully belonged to their ancestors, power agent documents had been created and ownership had been transferred illegally. He further alleged that rights have been claimed over those lands and that quarry operations are presently being carried out on that basis. Therefore, he contended that the above-mentioned lands do not belong to the quarry management.

He further alleged that the concerned Clerk, Tahsildar, Revenue Inspector, Village Panchayat President, Village Nattamai, and other officials had issued certificates without conducting proper verification or field inspection. He further alleged that false records and fabricated bills had been prepared and that unlawful actions had been carried out based on those documents.

He further stated that the public had repeatedly raised questions regarding how the revenues generated through such activities had been utilised. He also stated that, in particular, no basic infrastructure or development works had been provided to their village from those revenues.

He further stated that Kurumbapatti Village is the headquarters village and forms Ward No. 1 among the eight villages under Viralipatti Panchayat. However, he alleged that no funds have been allocated for the development of the village. He further stated that no transparent explanation has so far been provided regarding how the above-mentioned revenues have been utilised.

He further stated that when the villagers requested the quarry management to stop the quarry operations, the Quarry Supervisor informed them that a decision could be taken only after the owner arrived. He added that, when the matter was raised again later, the Quarry Supervisor stated that only three of the four owners had arrived, while one owner had not yet arrived, and therefore no decision could be communicated at that time.

He further stated that approximately 380 families reside in their village. Of these, only about 15 families have obtained employment in the quarry, while the majority of the remaining families depend solely on agriculture for their livelihood. However, agricultural activities have been severely affected due to the shortage of water.

He further stated that, owing to adequate rainfall during the previous year, the farmers had cultivated maize and obtained a good yield. Thereafter, they undertook a second crop cultivation. However, due to the non-availability of the required water, the crops completely

withered and were damaged, resulting in substantial financial losses to the farmers. He further stated that no compensation has been provided by the Government so far for the losses incurred.

He alleged that the primary reason for this situation is the continuous excavation to considerable depths in the limestone quarry. According to him, the extensive extraction of groundwater has resulted in the drying up of wells. He further stated that ponds and water bodies have become devoid of water, creating a situation where even drinking water for livestock is unavailable. He also alleged that environmental pollution in the area has increased due to the quarry operations.

He further stated that several residents of their village have suffered from various health problems, which, according to him, are attributable to the quarry operations. He specifically stated that five persons have suffered strokes and are presently unable to lead their normal lives.

He further alleged that the quarry, crusher units, and the hot mix (tar) plant are the primary causes of the above-mentioned health issues and the environmental degradation experienced in the area.

He further stated that it was reported that an accident had occurred on the Usilampatti Road during the operation of the hot mix (tar) plant, in which a worker was killed in a fire accident. He alleged that the family of the deceased worker was not provided with compensation immediately and that compensation was paid only after members of the public staged a protest in front of the police station. He further stated that the hot mix plant has now been established at Kurumbapatti.

He further stated that several actions had been taken on the assumption that the residents of Kurumbapatti Village would not question their rights. However, according to him, those actions have now resulted in serious social and environmental impacts.

He expressed his sincere gratitude to the Hon'ble Chief Minister of Tamil Nadu, the District Administration, and all the officials who organised the Public Hearing for providing the public with an opportunity to directly present their grievances and views.

He further stated that, had such public consultation and opinion-hearing meetings been conducted at an earlier stage, quarry operations on such a large scale would not have been permitted in their village area.

He further stated that although several water resources, including the Manjalar River, Sothupparai Reservoir, Vaigai River, and the Cauvery Combined Drinking Water Supply Scheme, are located in and around their region, it is unfortunate that the benefits of these resources have not reached villages such as Kurumbapatti, Viralipatti, Ezhuvanampatti,

Meenangannipatti, Pannapatti, Mookkanur, and Melapatti. He further alleged that the people of these villages were remembered only during elections for the purpose of securing their votes.

He further stated that no effective efforts had been made to unite the residents of the area and enable them to collectively assert their rights. Consequently, several issues of public importance had not been raised or pursued in an appropriate manner.

He further alleged that, during election periods, emphasis had been placed only on obtaining votes, while the long-term welfare of the people had been neglected, resulting in the non-fulfilment of their basic needs.

He further alleged that certain officials had prepared false documents, records, and certificates, and that various approvals had been granted on the basis of such documents. He requested that the actions of the concerned Revenue Department officials, Revenue Inspectors (RIs), Clerks, Village Nattamais, and other related officials be thoroughly investigated.

He further requested that all administrative actions relating to the Department of Geology and Mining be comprehensively examined. He stated that, if any officials are found to have committed irregularities, appropriate departmental disciplinary proceedings should be initiated against them, necessary departmental memos should be issued, and suitable action should be taken against them in accordance with law.

Finally, on behalf of the public, he requested that the operations of the existing quarry be stopped immediately and that all permissions granted to the quarry be reviewed and reconsidered.

He requested that appropriate measures be taken to restore conditions that would enable the people of their village to once again lead a prosperous life based on agriculture. For this purpose, he stated that a permanent water resource management plan should be implemented by integrating the Cauvery Combined Drinking Water Supply Scheme, Manjalar River, Sothupparai Reservoir, and the Vaigai River.

He further requested that the District Administration and the Government of Tamil Nadu accord priority to taking necessary steps to restore all villages under the Ezhuvanampatti, Viralipatti, and Vathalakundu Panchayats as prosperous agricultural regions.

He further stated that stringent measures should be taken to ensure that the lack of awareness and the economic vulnerability of the underprivileged people residing in the area are not exploited for private interests through the utilisation of natural resources. He also requested that no approval should be granted for any new quarry projects in the area.

He further requested that orders be issued immediately to stop the operations of the existing quarry. Thereafter, he requested that the matter be brought to the attention of the Chief Minister's Special Cell (CM Cell), the Department of Geology and Mining, the District Collector, the Tahsildar, the Revenue Inspector, and all other concerned administrative authorities for appropriate action.

Further, he stated that, on behalf of the residents of Kurumbapatti, Viralipatti, and all the surrounding villages, the public unanimously opposed the continuation of the quarry operations. He requested that, in the interest of protecting the livelihood of the people, the environment, and water resources, the quarry operations should be permanently discontinued.

He further stated that he was submitting, directly to the Presiding Officer, a petition prepared on behalf of the residents of the Eight-Patti villages, containing their demands.

He further stated that, on behalf of the residents of Kurumbapatti, Meenangannipatti, Mookkanur, Pannapatti, Melapatti, and the surrounding villages under Viralipatti Panchayat, a representation was being submitted to the Hon'ble Chairperson and Member Secretary, Tamil Nadu Pollution Control Board, requesting that no consent or approval be granted for any quarry or crusher units.

He further stated that M/s. Adayar Granites has applied for permission to establish new stone quarry and gravel excavation projects. Accordingly, Project-I is proposed to be established over an extent of approximately 1.35 hectares in Survey Nos. 2/1 and 1269/3 of Viralipatti Village, Nilakottai Taluk, Dindigul District. Project-II is proposed to be established over an extent of approximately 3.95 hectares of patta land in Survey Nos. 4/2, 1274/1, and 1274/2 of the same village.

He further stated that, as mentioned in the petition, the existing quarry and crusher units are adversely affecting the drinking water supply, agriculture, livestock, and wildlife, including birds and animals, in the eight villages under the said Panchayat. He alleged that the quarry operating in Survey Nos. 2/1 and 1267, run by Ruban Crusher (owned by Thiru. Parthiban) and Francis Quarry (Kerala), has been in operation for the past five years. During this period, quarrying has allegedly been carried out over an extent of approximately 10 acres to a depth exceeding 150 feet, resulting in drinking water scarcity and adverse impacts on agriculture in their villages. He further alleged that blasting operations frighten cattle, causing them to fall into nearby water bodies and resulting in the loss of livestock, and that the houses of the villagers have sustained structural damage due to the blasting and quarrying activities.

He further stated that if approval is granted for the proposed M/s. Adayar Granites stone quarry and gravel excavation projects, namely Project-I in Survey Nos. 2/1 and 1269/3 and Project-II in Survey Nos. 4/2, 1274/1 and 1274/2 of Viralipatti Village, Nilakottai Taluk, Dindigul District, the residents of the eight villages would, according to the petition, be compelled to abandon their agricultural lands, residential houses, livestock, and other means of livelihood and migrate to other districts or States in search of employment. He further stated that, through the said petition, the residents of the eight villages had unanimously expressed their opposition to the proposed M/s. Adayar Granites Quarry, Crusher and Gravel Quarry Projects (Project-I and Project-II) and had respectfully requested the Hon'ble Chairperson and Member Secretary, Tamil Nadu Pollution Control Board, not to grant consent or approval for the proposed projects, so that the livelihood of the residents of the eight villages would not be adversely affected. He stated that the petition was respectfully submitted for kind consideration.

9. Thiru. Gopalakrishnan – Reddiyarchatram :

He stated that, on 15 June, a petition was submitted to the District Collector's Office objecting to the establishment of a new quarry at Reddiyarchatram. Based on the petition, he was advised to approach the office of the Assistant Director (Geology and Mining). However, when he approached that office, he was informed that they were not aware of the matter and was advised to submit his grievance to the Tamil Nadu Pollution Control Board. He further stated that he was informed that the Board's office was located in Chennai.

He further stated that, although petitions have been submitted every week thereafter, no response has been received to date. He pointed out that several quarries are already operating in their area and, therefore, representations had been submitted requesting that no additional quarries be permitted.

He further stated that the adverse impacts of quarry operations are directly experienced by the residents of the villages where the quarries are established. However, the stones extracted from one village are transported to other places, including Dindigul and Chennai, for use. He expressed the view that, if quarries were established in the areas where the extracted stones are ultimately utilised, the actual impacts of quarrying would be better understood by the public in those respective areas.

He further stated that the public are often unable to openly express the hardships caused by quarry operations. He stated that he was blessed with a child only after four years of marriage and that his house is situated very close to the quarry. He alleged that the use of explosives in

the quarry generates vibrations and dust, which spread throughout his house and cause severe hardship to his family.

He further expressed the view that quarry operations should not be concentrated in a single locality for the extraction of stones to be transported to various other regions. Instead, he suggested that quarries should be established only in the respective areas where such materials are required, so that the impacts of quarrying are experienced and understood by the people of those areas as well.

He further stated that stones are being quarried from Viralipatti and transported to various places, including Dindigul and Madurai. He stated that the adverse impacts arising from such quarry operations are borne only by the people residing in the quarry area, who continue to be severely affected. He therefore requested that quarry operations should not be carried out in a manner that disproportionately affects a single locality. He urged that appropriate decisions should be taken based on proper studies and assessments, with due consideration for the welfare of the public.

10. Thiru. Balkannan – V. Kurumbapatti :

He stated that the heavy vehicles transporting stones and earth from the quarries operating in their area are driven at excessive speeds. He alleged that, even when members of the public are travelling on two-wheelers along the same road, the quarry vehicles do not maintain a safe distance. Instead, they are driven in a manner that poses a direct risk to the lives and safety of road users.

He further stated that the village road is very narrow. Despite this, the speed of the heavy vehicles is not reduced. As a result, school-going children are unable to travel safely to and from their schools. Since quarry vehicles operate at all times of the day, both the general public and school students are subjected to considerable hardship and safety risks.

He further stated that, in an effort to resolve the issue, the villagers had convened several meetings and approached the quarry owner with their concerns. However, he alleged that they were threatened by the representatives of the quarry management. He further alleged that the quarry representatives stated, in a threatening manner, that they would continue their operations in the same manner.

He further stated that several representations have been submitted to various Government departments regarding the issue. He added that he had also submitted a number of petitions in his individual capacity. Similarly, the residents of Kurumbapatti and the surrounding villages

have collectively submitted more than ten representations. However, he stated that no appropriate action has been taken on these representations so far.

He further stated that the unregulated movement of quarry vehicles causes daily inconvenience and safety concerns to school children and the general public. He further stated that, although the public have repeatedly expressed their objections to the issue, their concerns have not been given due consideration.

He further stated that heavy vehicles are transporting stones in excess of their permissible capacity, thereby creating unsafe conditions for two-wheeler riders. He alleged that, whenever quarry vehicles approach, two-wheeler riders are often compelled to dismount and walk in order to avoid accidents. According to him, the public have effectively been deprived of their right to travel safely on the road.

He therefore requested that all the above issues be comprehensively examined and that appropriate and permanent remedial measures be taken, with due consideration for the safety of the general public and the well-being of school students.

11. Tmt. Kalavathi – V. Kurumbapatti :

She greeted the gathering and stated that she belonged to one of the most severely affected families in the village. She stated that her house is located adjacent to the roadside. She alleged that, on the previous day, a lorry carrying stones approached in a dangerous manner, causing a stone to fall from the vehicle and strike her on the shoulder. She further alleged that the driver continued driving without noticing the incident and was wearing a headset while operating the vehicle. She also stated that, although a speed breaker has been provided in front of her house, the heavy vehicles often deviate from the road and pass very close to her residence.

She further stated that, despite having sought a patta for her house for the past 20 years, the concerned authorities had not granted it. However, she alleged that permission had been granted to a person from outside the village to establish and operate a quarry. She expressed her desire to know which authority had granted such permission.

She further stated that this was the first time she had participated in a Public Hearing of this nature and expressed her appreciation to the previous speaker. She reiterated that, since her house is situated very close to the road, her family is severely affected by the quarry operations. She alleged that dust generated by the quarry vehicles is so excessive that they are compelled to keep their drinking water and food covered at all times. She further stated that young children and persons with disabilities are particularly affected by the quarry operations. She also stated

that heavy vehicles continue to operate both day and night and requested that the quarry should not be permitted to operate in the area.

She further alleged that the authorities extend favourable treatment to influential persons, while the grievances of economically weaker sections are not given due attention. She stated that, despite pursuing the issue of obtaining a patta for her property for the past 20 years, the matter has repeatedly been delayed without any resolution. She questioned how permission and land rights had been granted for quarry operations in their village to persons from another State, while her own request for a patta remained pending.

She further stated that the heavy quarry vehicles should not be allowed to use the village roads and suggested that they should instead be diverted through a bypass road. She strongly objected to the establishment and operation of the quarry in the area. She further stated that, if the quarry operations were allowed to continue, the villagers would resort to strong forms of protest. Finally, she reiterated her demand that the quarry should not be permitted to operate in the area.

12. Thiru. Vendimuthu – Viralipatti :

He stated that his agricultural land is situated very close to the crusher unit. He alleged that he had attempted to drill four borewells, but each attempt was unsuccessful because rocks became lodged in the boreholes due to the blasting operations carried out in the quarry. He stated that this resulted in a financial loss of approximately Rs. 1.5 lakhs. He further alleged that the blasting operations frightened his four cattle, causing them to run towards the river, resulting in a loss of approximately Rs. 4 lakhs. He stated that the crusher operations have seriously affected their livelihood. He added that he depends on daily wage labour for his livelihood and that even Rs. 1,000 is a significant amount for him. He further stated that he did not expect any compensation from the two crusher units. He alleged that, although several representations had been submitted to the concerned authorities, no action had been taken. He also stated that he had submitted a petition to the District Collector, but no response had been received. He further stated that the closure of both crusher units would enable the villagers to earn their livelihood without hardship. He also stated that any attempt to favour financially influential persons over the welfare of the general public would be dealt with by the next Government.

13. Thiru. Periya Karuppan – V. Kurumbapatti :

He stated that his house is located adjacent to the road. He expressed concern that heavy vehicles transporting stones at excessive speeds and with overloaded loads pose a risk of stones

falling onto the road. He further stated that a school is situated nearby, and that the movement of heavy vehicles at high speeds poses a serious safety risk to school children. He stated that the quarry is not acceptable to the residents of the area and requested that the existing quarry also be closed so that the villagers could live in peace. He further stated that the village is facing a shortage of drinking water and that agricultural activities are gradually being affected. Finally, he requested that the grievances expressed by the villagers through the proceedings of the Public Hearing be brought to the notice of the Hon'ble Chief Minister of Tamil Nadu, and that an appropriate decision be taken to address their concerns.

Conclusion :

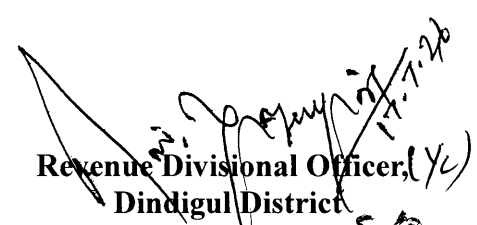
District Environmental Engineer, Tamil Nadu Pollution Control Board, Dindigul :

Finally, the District Environmental Engineer, Tamil Nadu Pollution Control Board, Dindigul, stated that members of the public had expressed their views regarding the project. He further informed that the proceedings of the meeting, along with the recorded views will be forwarded in CD format to the State Environmental Impact Assessment Authority on behalf of the Tamil Nadu Pollution Control Board. If there are any petitions from the public that will be enclosed along with that.

She also expressed his gratitude to the Revenue Divisional Officer, Dindigul, who presided over and conducted the meeting, the Tahsildar who attended the meeting, officials from various departments, Police officials, media representatives, industry representatives, social activists and members of the public and formally concluded the meeting.

The list of participants (Attendance), audio and video recording (CD/ Pen drive), representation (Petitions) received during meeting in original with photographs of the public hearing meeting are enclosed herewith.


District Environmental Engineer
Tamil Nadu Pollution Control Board
Dindigul
5/3


Revenue Divisional Officer, (Y/L)
Dindigul District
5/3

Enclosures

1. Copy of the newspaper publication regarding the Public Hearing (Tamil & English dailies)
2. Copy of the attendance register of participants who have attended the Public Hearing (Total pages :07 pages, Total participants: 76 participants)
3. CD/Pen drive copy of the Public Hearing meeting
4. Representation (Petitions) received from the public (Totally 113 Nos)

திண்டுக்கல் மாவட்டம், நிலக்கோட்டை வட்டம், வத்தலக்குண்டு, விராலிபட்டி கிராமத்தில் அமைந்துள்ள தி/ள்.எஸ்.எஸ்.மஹால் என்ற இடத்தில் 17.07.2026 காலை 11.00 மணியளவில் நடைபெற்ற திட்டம்: 1-3.13.5 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள தி/ள். அடையார் கிராணைட்ஸ் சாதாரண கல் மற்றும் கிராவல் குவாரி, புல எண்கள் - 2/1 மற்றும் 1269/3, & திட்டம்: 2- 3.95.0 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள தி/ள். அடையார் கிராணைட்ஸ் சாதாரண கல் மற்றும் கிராவல் குவாரி, புல எண்கள் - 4/2, 1274/1 மற்றும் 1274/2, விராலிபட்டி கிராமம், நிலக்கோட்டை வட்டம், திண்டுக்கல் மாவட்டம் மீதான பொதுமக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டத்தின் நடவடிக்கை விபரங்கள்:

பங்கேற்றோர்:

1.	திரு.எஸ்.ஷாஜகான்	வருவாய் கோட்டாட்சியர், திண்டுக்கல் வருவாய் கோட்டம், திண்டுக்கல் மாவட்டம்.
2.	திருமதி.ஜீ.தங்கரதி	மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர், தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம், திண்டுக்கல் மாவட்டம்.
3.	திருமதி.கோ.உ ஷா ராணி	உதவி சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர், தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம், திண்டுக்கல் மாவட்டம்.
4.	திரு.அ.இராமசாமி	வட்டாட்சியர், நிலக்கோட்டை வட்டம், திண்டுக்கல் மாவட்டம்.
5	தொழிற்சாலை பிரதிநிதிகள் மற்றும் பொதுமக்கள்	வருகை பதிவேட்டில் உள்ளபடி (வருகை பதிவேட்டின் நகல் இணைக்கப்பட்டுள்ளது)

முன்னுரை :

மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர், தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம், திண்டுக்கல்.

பொதுமக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கி நடத்திட வருகை புரிந்திருக்கும் மதிப்பிற்குரிய வருவாய் கோட்டாட்சியர், திண்டுக்கல் அவர்களுக்கு தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம் சார்பாக முதற்கண் வணக்கத்தை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பொதுமக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டத்திற்கு கலந்து கொள்ள வருகை தந்திருக்கும் வட்டாட்சியர், வருவாய் துறை அதிகாரிகள், காவல் துறை அதிகாரிகள், பத்திரிக்கை நண்பர்கள், சமூக ஆர்வலர்கள், தி/ள். அடையார் கிராணைட்ஸ் சாதாரண கல் மற்றும் கிராவல் குவாரி, உரிமையாளர் / பிரதிநிதிகள் மற்றும் பொதுமக்களுக்கும் தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம் சார்பாக வணக்கத்தை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இத்திட்டத்திற்கான செய்தி வெளியீடு 10.06.2026 அன்று தினமலர் மற்றும் இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் நாளிதழ்களில் வெளியிடப்பட்டது. பொதுமக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டம் சம்பந்தமாக ஆட்டோ ரிக்ஷா மூலம் அருகாமையில் உள்ள கிராமங்களில் 16.07.2026 அன்று பரப்புரை செய்யப்பட்டது. துண்டு பிரசுரங்கள் விநியோகிக்கப்பட்டது. சுவரொட்டிகள் முக்கிய இடங்களில் ஒட்டப்பட்டது. பேனர் வைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம் இணையதளத்திலும், திண்டுக்கல் மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகம் உட்பட 3 முக்கிய அலுவலகங்களிலும் தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலத்தில் வரைவு சுற்றுச்சூழல் தாக்க மதிப்பீடு திட்ட அறிக்கை மற்றும் விவர அறிக்கை பொதுமக்கள் பார்வைக்காக வைக்கப்பட்டுள்ளது.

மத்திய சுற்றுச்சூழல் வனத்துறை மற்றும் பருவநிலை மாறுபாடு அமைச்சகம், புது தில்லி 14.09.2006 அன்று வெளியிட்ட மற்றும் 2009 ஆம் ஆண்டு திருத்தப்பட்ட சுற்றுச்சூழல் தாக்க மதிப்பீட்டின்படி சுற்றுச்சூழல் அனுமதி வழங்குவதற்கு முன் பொதுமக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டம் நடைபெற வேண்டியது அவசியமானது என்பதால் திட்டம் -1 தி/ள். அடையார் கிராணைட்ஸ் சாதாரண கல் மற்றும் கிராவல் குவாரி, ஹெக்டேர் 3.13.5 நிலப்பரப்பில் புல எண்கள் - 2/1 மற்றும் 1269/3, & திட்டம்-2 தி/ள். அடையார் கிராணைட்ஸ் சாதாரண கல் மற்றும் கிராவல் குவாரி, ஹெக்டேர் 3.95.0 நிலப்பரப்பில் புல எண்கள் - 4/2, 1274/1 மற்றும் 1274/2, விராலிபட்டி கிராமம், நிலக்கோட்டை வட்டம், திண்டுக்கல் மாவட்டத்தில் அமைய உத்தேசிக்கப்பட்டு பொதுமக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டம் இன்று நடைபெறவுள்ளது.

திட்ட ஆலோசகர் இந்த உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள திட்டம் பற்றி விவரித்த பின் பொதுமக்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை தெரிவிக்கலாம்.

பொதுமக்கள் தங்களது பெயர் மற்றும் ஊர் பெயர் சொல்லி இத்திட்டம் சம்பந்தப்பட்ட கருத்துக்களை மட்டும் பதிவு செய்யுமாறு அன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறது. பொதுமக்கள் தங்களது கருத்துக்களை வாய் மொழியாகவோ அல்லது எழுத்து வடிவிலோ தெரியப்படுத்தலாம். தெரிவிக்கும் கருத்துக்கள் பதிவு செய்யப்பட்டு வருவாய் கோட்டாட்சியர் மற்றும் மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் அவர்களின் ஒப்புதலுடன் மாநில சுற்றுச்சூழல் தாக்க மதிப்பீட்டு ஆணையம், சென்னை அவர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மதிப்பிற்குரிய வருவாய் கோட்டாட்சியர் அவர்கள் இக்கருத்துக் கேட்பு கூட்டத்தை தலைமை தாங்கி நடத்தி தருமாறு அன்புடன் கேட்டுக் கொண்டார்.

மதிப்பிற்குரிய வருவாய் கோட்டாட்சியர் அவர்கள் பொதுமக்கள் இந்த அடையார் கிராணைட் குவாரி சம்மந்தமாக தங்களது கருத்துக்களை தெரிவிக்கலாம் என கூறினார்.

தொழில்நுட்ப விளக்கம், சுற்றுச்சூழல் ஆலோசகர்:

தி/ள். அடையார் கிராணைட்ஸ் சாதாரண கல் மற்றும் கிராவல் குவாரி நிறுவனத்தின் சுற்றுச்சூழல் விளக்கங்களை நிழற்படம் (Power point Presentation) மூலம் பொதுமக்களுக்கு விளக்கினார்.

மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர், தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம், திண்டுக்கல்.

கருத்து தெரிவிப்பவர்கள் தங்களது பெயர் மற்றும் ஊர் பெயர் கூறி கருத்துக்களை தெரிவிக்கலாம் எனக் கூறினார்.

தி/ள். அடையார் கிராணைட்ஸ் - பொது மக்கள் கருத்து கேட்பு கூட்டம்:

1. திரு.நேதாஜி - உசிலம்பட்டி:

தி/ள். அடையார் கிராணைட்ஸ் கல்குவாரி கருத்து கேட்பு கூட்டத்திற்கு வருகை தந்துள்ள மதிப்பிற்குரிய கோட்டாட்சியர், வட்டாட்சியர் அவர்களுக்கும் மாசு கட்டுப்பாடு வாரிய அதிகாரி அவர்களுக்கும் மற்றும் உழவர் பெருமக்கள் அனைவருக்கும்

வணக்கத்தை தெரிவித்துக்கொண்டார். எனது பெயர் திரு.நேதாஜி, தமிழக விவசாய பாதுகாப்பு சங்கத்தின் மாநில அமைப்பு செயலாளர்.

இந்த கல் குவாரிக்கு கருத்து கேட்பு கூட்டத்திற்கு எந்த ஊரிலும் விளம்பர சுவரொட்டிகள் இல்லை. திண்டுக்கல், மதுரை, தேனி போன்ற மாவட்டங்களில் போராடி விளம்பர சுவரொட்டிகள் கிராமங்களில் ஒட்ட வேண்டும் என்று கூறி இருப்பதாகவும் ஆனால் விளம்பரப்பலகை இங்கு ஒட்டப்படவில்லை. அதே போல் இந்த குவாரியின் சர்வே எண்ணிற்குள் நிலவியல் நடைபாதை உள்ளதாகவும் நடைபாதை பட்டா நிலத்தில் இருந்தாலும் அது முழுக்க முழுக்க அரசு சொத்து மக்கள் பயன்படுத்தக்கூடியது என பல்வேறு தீர்ப்புகள் உள்ளது.

இது கிராமசாலை. கிராமசாலைகளுக்கு பல்வேறு தரப்புகள் இருக்கிறது. அதே போல், பஞ்சாயத்து மூலம் போடப்படும் கிராமசாலைகள் எட்டு வருடத்திற்கு இருக்க வேண்டும். ஆனால் மூன்று மாதங்களில் சாலை சிதைந்து விடுகிறது. மேலும், அந்த சாலைகளில் அதிகப்படியான டன்களை எடுத்து செல்வதால் விதிமீறல்கள் உள்ளது.

ஒவ்வொரு கல் குவாரியிலும் பசுமை வளையம் வைக்க வேண்டும். ஆனால் எந்த கல் குவாரியிலும் பசுமை வளையம் வைக்க வில்லை. 3000 கன்றுகளை நடுவோம் என்று திட்டப்பணியில் கூறுகிறார்கள். இதுவரை தமிழ்நாட்டில் கல் குவாரிக்கு அனுமதி கொடுத்ததில் கன்றுகளை நட்டிருந்தால் வனச்சோலையாக மாறி இருக்கும் தமிழ்நாடு.

ஆனால் தற்போது வெப்பமயமாதல் எல் நினை வந்துள்ளது. மத்திய அரசின் ஆய்வு அறிக்கையில் வெப்பத்தினால் ஒரு மனிதன் ஒரு வருடத்திற்கு 93 மணி நேரம் தூங்காமல் இருக்கிறான் என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த கல் குவாரியில் வெடி வைப்பதால் ஏற்படும் வெப்பத்தினால் ஓடைகள் மற்றும் ஊற்றுகள் பாதிப்படைகின்றன. முன்னதாக நாம் அனைவரும் ஓடைகளிலோ ஊற்றுகளிலோ சுத்தமான தண்ணீர் மற்றும் மீன்களை எடுத்து சாப்பிட்டு கொண்டிருந்தோம். அனைத்து வகை மீன்களும் இருந்தது. இப்பொழுது அதை போன்ற சூழ்நிலைகள் எதுவும் இல்லை. காரணம் கல் குவாரியில் பயன்படுத்தப்படும் வெடி மருந்தினால் ஏற்படக்கூடிய கரு சிதைவினால் அதிக பாதிப்பு ஏற்படுகிறது. நாட்டு மீன்களின் இனம் அழிந்து விட்டது. இதனால்

ஹைபிரிட் மீன்களை வாங்கி உண்கிறோம். இவ்வாறு தொடர்ந்து ஒரு இனமே அழிந்து அது மனித இன அழிவிற்க்கும் வாய்ப்பாக உள்ளது.

இந்த கல் குவாரியில் விதிமீறல் உள்ளது. குவாரிக்கு அருகில் HT லைன் செல்கிறது. குவாரிக்கு அருகில் 235 மீட்டர் அருகில் இருக்கிறது. அதனால் சட்டப்படி குவாரிக்கு அனுமதிக்க கூடாது. இது விதி மீறலுக்குட்பட்டது. எனவே, இக்கல்குவாரிக்கு அனுமதி வழங்க கூடாது அதனை தான் மனுவாக அளிப்பதாகவும் கூறினார்.

குவாரியில் விளம்பர சுவரொட்டியை அடித்து ஒட்டவில்லை. இன்றைய அரசு மக்களுக்கு விரோதமாக உள்ள அனைத்து குவாரிகளையும் தடை செய்து வருகின்றனர். மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் திரு. ஜோசப் விஜய் அவர்களின் ஆட்சியில் விளம்பர சுவரொட்டி ஒட்டாதது அவரது ஆட்சிக்கு களங்கம் ஏற்படுத்துவது போல் உள்ளது. இதில் விதி மீறல் உள்ளது.

நிலத்தடி நீர் மட்டம் கெட்டு விட்டது. முன்பு தோட்டத்தில் கிணற்றில் தண்ணீர் குடிப்போம். ஆனால் தற்போது எல்லாம் கெட்டு விட்டது. இக்குவாரிகள் தான் காரணம், தண்ணீர் பாறைகள் வழியாக சுத்தம் செய்யப்படுகிறது. குவாரிகளில் வைக்கும் வெடிகளினால் தான் இன்றைக்கு பாட்டில் தண்ணீர் குடித்து வருகிறோம். வெள்ளமல்லிபட்டி மதுரை மாவட்டத்தில் ஒரு குவாரி இருந்தது அந்த குவாரியின் வெடி வைடிப்பினால் 6 கீ.மீ சுற்றளவிற்கு எங்கள் ஊரில் நிலத்தடி நீர் சேதமடைந்தது. அந்த குவாரியை தடுத்து நிறுத்திய பின்பு தான் தண்ணீர் சுத்தமாக இருந்தது. இந்த கல் குவாரியினால் நிலத்தடி நீரும் சேதமடைகிறது. எனவே, இந்த கல்குவாரிக்கு சட்டப்படி அனுமதி கொடுக்க கூடாது என்பது என்னுடைய கருத்து என கூறினார்.

2. டாக்டர்.வெங்கட் பிரபு - குன்னுவராயன்கோட்டை:

வணக்கம், என்னுடைய பெயர் டாக்டர்.வெங்கட் பிரபு. குன்னுவராயன்கோட்டையிலிருந்து வந்துள்ளேன். இந்த கருத்து கேட்பு கூட்டத்திற்கு முன்னரே தான் இரண்டு புகார் மனுக்கள் குவாரிக்கு எதிராக CM Cell அனைத்து அமைச்சர் மட்டுமில்லாமல் மாசு கட்டுப்பாட்டு வாரியம், AD மைன்ஸ் மற்றும் மக்கள் குறைதீர்க்கும் நாளன்று கலெக்டரை 01.06.2026 அன்று பார்த்தோம். ஏனென்றால் இக்குவாரியினர் இரவு 6 முதல் 7 மணி வரை வெடி வைப்பதாகவும் தி/ள். அடையார் கிராணைட்ஸ்

மட்டுமில்லாமல் தி/ள்.ரூபன் குவாரி இரண்டையும் இணைத்து தான் புகார் கொடுத்திருந்தேன்.

குவாரியிலிருந்து வெடிக்கும் வெடியால் அதிகப்படியான இரைச்சலை ஏற்படுத்துகிறது. மேலும், தனது வீட்டினுடைய கண்ணாடி இரண்டு தடவை உடைந்திருக்கிறது. தி/ள். அடையார் கிராண்டைஸ் சார்பாக ஒருவர் பேசும் பொழுது காற்றின் வழியாக மாசு பரவாது என்று குவாரிக்கு எதிரில் வசிக்கும் திரு.பிரபாகர் அவர்களது வீட்டில் மண் துகள்கள் படிந்துள்ளது. மேலும், அந்த தூசியில் மின்னக்கூடிய சிலிக்கா என்ற சிலிகாவை தொடர்ந்து சுவாசித்து கொண்டிருந்தால் சிலிக்கோசிஸ் என்று சொல்லக்கூடிய நோய்வரும் காலப்போக்கில் நுரை ஈரல் புற்றுநோய் உருவாகும்.

இரண்டாவதாக, தண்ணீர் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது குறிப்பாக பொட்டல்சாமி மற்றும் பிரபாகர் இவர்கள் கிணற்றில் எல்லாம் தண்ணீர் இல்லை தன்னுடைய வீட்டில் உள்ள ஆழ்த்துளை கிணற்றில் தண்ணீர் இல்லை. எனது வீட்டில் மழைநீர் சேகரிப்பில் தான் தண்ணீர் வந்து கொண்டு இருக்கிறது. இந்த குவாரியினால் காது கேட்காது நுரையீரல் பாதிப்படைய போகுது தண்ணீர் பற்றாக்குறை ஏற்படுகிறது. எங்களது 400 தென்னை மரங்கள் காய்ந்து போய் விட்டது ஏனென்றால் இவர்களது தூசி படிந்து காய்ந்து விட்டது. கிட்டத்தட்ட 30 & 40 ஏக்கர் தென்னந்தோப்பு இருக்கிறது. அதில் காய் காய்க்கவில்லை குறும்பை உதிர்ந்து போகிறது.

இக்குவாரியால் அரசாங்கத்திற்கு பத்து லட்சம் வருதுன்னு சொல்கிறீர்கள். ஆனால் அரசாங்கத்திற்கு வருவாய் அதிகப்படுத்துறது மட்டும் நோக்கமாக இருக்க கூடாது. அரசாங்கத்திற்கு பொதுமக்களை காப்பாத்துற பொறுப்பும் இருக்கு என்பதை முதலில் அரசு அதிகாரிகள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். தங்களின் புகாரின் அடிப்படையில் துணை வட்டாட்சியர் ஆய்விற்கு வந்த பொழுது வருவதற்கு வெடி எதுவும் வெடிக்கவில்லை, எந்தவித அதிர்வும் இல்லை என முன்பாகவே சொல்லி விட்டு வந்தார்கள் சொல்லிட்டு போய்விட்டார். இதெல்லாம் எதை உணர்த்துகிறது என்றால் பொதுமக்களின் மேல் எந்த வித கவலையும் அதிகாரிகளுக்கு இல்லை. இந்த

குவாரிக்கு அனுமதி கொடுக்க கூடாது. ஏற்கனவே அனுமதி கொடுத்த குவாரிகளை மூடுவதற்கான வழிமுறைகளை பார்க்க வேண்டும்.

மேலும், வத்தலக்குண்டு உசிலம்பட்டி ரோட்டில் தார் பிளாண்ட் இயங்கி வந்தது. அங்கு ஒரு இறப்பு ஏற்பட்டதால் அந்த தார் பிளாண்டையும் இங்கு கொண்டு வந்துவிட்டார். இந்த தார் பிளாண்ட் வந்தால் அதுவும் பெரிய பாதிப்பை தரும். பொது மக்களின் சொத்திற்கு பாதிப்பு ஏற்படுத்தும் எந்த குவாரியும் இருக்க கூடாது என்பதை முக்கியமாக எடுத்துக்கணும். அதேபோல் ஹை டென்ஷன் லைன் 300 மீட்டருக்குள் இருந்தால் குவாரி நடத்த கூடாது என்பது தமிழ்நாடு மின் வாரிய விதிகளின் படி உள்ளது. நீங்கள் இதையெல்லாம் கருத்தில் எடுத்துக்கொண்டு மக்களின் எதிர்ப்பையும் கருத்தில் கொண்டு இந்த குவாரிக்கு அனுமதி கொடுக்க கூடாது. மேலும், இதை போன்ற மற்ற மாசுபடுத்தும் குவாரிகளுக்கும் தார் பிளாண்ட்டிற்கும் அனுமதி வழங்க கூடாது என தெரிவித்தார்.

3. திரு. பிரபாகரன் - குன்னுவராயன்கோட்டை:

வணக்கம் எனது பெயர் திரு. பிரபாகரன். தான் குன்னுவராயன் கோட்டையிலிருந்து வந்திருப்பதாகவும் இங்கு 17 ஏக்கர் நிலம் வாங்கி விவசாயம் பண்ண வேண்டும் என்று வாங்கி வீடு கட்டி கொண்டிருக்கிறோம். தற்போது ஒரு ஆறு மாதம் ஆகின்றது.

இவர்கள் கூறியதெல்லாம் பொய். அந்த வண்டியெல்லாம் தண்ணி எதுவும் ஊத்துறது இல்லை. வண்டி செல்லும் போது தார் பாய் எதுவும் போடுறது இல்லை. அதிகமான சத்தம் வருவது, பயங்கரமாக தூசி வருகிறது, ஒரே நேரத்தில் பத்து வண்டி செல்வதால் சின்ன பசங்க எல்லாம் வர முடியவில்லை. இரு சக்கர வாகனம் செல்ல முடியவில்லை. இவர்கள் அனுமதி வாங்குவதற்காக பொய் சொல்கிறார்கள். மேலும் இக்கருத்துக்கேட்பு கூட்டம் நடைபெறுவது குறித்து அருகில் உள்ளவர்களுக்கு சொல்லவில்லை. இவர்கள் நோட்டீஸ் அடித்து அனைவருக்கும் சொல்லியுள்ளோம். யாரோ ஒருவர் சொல்லிதான் அவர் வந்திருப்பதாகவும் தெரிவித்தார். ஏற்கனவே சார் சொன்னதை போல் இருக்கின்ற குவாரியையே மூடுவதற்கும் கடிதம் அளித்துள்ளதாகவும், மேலும், புதிய குவாரிக்கு அனுமதி கொடுக்க கூடாது அப்படி

கொடுத்தால் அந்த குவாரியை மூடுவதற்கான நடவடிக்கையை எடுப்போம் என தெரிவித்தார்.

4. திரு. ராஜா மணி – வி.குரும்பபட்டி:

என்னுடைய பெயர் திரு. ராஜா மணி. கல் குவாரிக்கு அருகாமையில் குரும்பபட்டியை சார்ந்தவன். எங்களுடைய கிராமத்தில் 400 குடும்பங்கள் வசிக்கின்றன. இந்த கல் குவாரி ஆரம்பித்த நாட்களிலிருந்து எங்களுடைய கிராமம் பாலைவனம் ஆனது குடிக்கிறதுக்கு தண்ணீர் இல்லை. ஒரே ஒரு போர் ஓடிட்டு இருந்தது அதிலும் இப்போது பதினைந்து நாட்களுக்கு ஒரு முறை தான் தண்ணீர் வருகிறது. இந்த கல் குவாரியில் 300 அடி போட்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நாங்கள் விவசாயத்தை நம்பி பிழைக்கின்றோம் கருணை கூர்ந்து இந்த கல் குவாரிக்கு அனுமதி வழங்க கூடாது என்று கூறி கொண்டு விடைபெறுகிறேன் என்றார்.

5. திரு. பொட்டல்சாமி – குன்னுவராயன்கோட்டை:

வணக்கம், கல்குவாரி, கிரஷர், தார் பிளாண்ட் அனைத்தையும் ஒரே இடத்தில் வைத்து தங்களை சித்ரவதை செய்வதாகவும் இப்பகுதியை பாலை வனமாக மாற்றி கொண்டு இருப்பதால் அதனை நிறுத்துவதற்கு அரசாங்கம் உதவி செய்ய வேண்டும். தனது போரில் (ஆழ்துளை கிணற்றில்) தண்ணீர் இல்லாமல் போய் விட்டது. தனது இரண்டு மாடுகளை தோட்டத்தில் மேய்ச்சலுக்கு கூட விட முடியவில்லை. அனைத்திலும் மண்ணாக உள்ளது. வீடு எல்லாம் இடிந்து போய் உள்ளது. இவற்றை எல்லாம் அரசு அதிகாரிகள் பார்க்க வர வேண்டும் என்று கூறினார்.

6. திரு. செல்வேந்திரன் – விராலிப்பட்டி:

அணைவருக்கும் வணக்கம், தனது ஊரில் ஒரே நேரத்தில் 20 ,30 வண்டிகள் வருவதால் அதிகப்படியான தூசு வருகிறது. இதனால் அந்த தெரு பகுதி மக்கள், கடைகள், ஓட்டல்கள் எல்லாம் பாதிக்கிறது. இக்கல்குவாரிகளின் பக்கத்தில் தோட்டத்தில் உள்ளவர்களின் மாடுகள் அதிக படியான வெடி வெடிப்பதால் இறந்து விடுகிறது என்பதை தனது பதிவாக கூறினார்.

7. திரு. முகிலன், தமிழ்நாடு சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு இயக்கம்:

திண்டுக்கல் மாவட்ட நிர்வாகமும், தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியமும் இணைந்து நடத்தும் கருத்து கேட்பு கூட்டம் M/s. அடையார் கிராண்ட்ஸ் சாதாரண கல் மற்றும் கிராவல் சுரங்கத்தினுடைய கருத்து கேட்பு கூட்டத் தலைவர் வருவாய் கோட்டாட்சியர் அவர்களுக்கும், இங்கு முன்னிலை வகித்து நடத்துகின்ற மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர் அதிகாரி அவர்களுக்கும், இங்கே பங்கேற்றுள்ள பல்வேறு துறை அதிகாரிகளுக்கும், தங்களுடைய அவலங்களை எடுத்து உரைத்து கல் குவாரி அமைக்க வேண்டாம் என்று கூறும் பொதுமக்களுக்கும் மற்றும் பல்வேறு சமூக செயல்பாட்டாளர்களுக்கும், உழவர் அமைப்பு மற்றும் சுற்றுச்சூழல் செயல்பாட்டாளர்களுக்கும், தான் சார்ந்திருக்கும் தமிழ்நாடு சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு இயக்கத்தின் சார்பாக வணக்கங்களையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்து கொள்கிறேன். என்னுடைய பெயர் திரு. முகிலன். தமிழ்நாடு சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு இயக்கத்தின் ஒருங்கிணைப்பாளர்.

கடந்த ஆட்சியில் ஒன்றிய அரசால் கொண்டு வரப்பட்ட 5000 ஏக்கர் டங்ஸ்டன் கனிம சுரங்க திட்டத்தை தாங்கள் வழங்கிய ஆவணங்களின் அடிப்படையில் தமிழ்நாடு அரசு சட்ட சபையில் சிறப்பு தீர்மானம் நிறைவேற்றி, அந்த ஏலத்தை நிறுத்தியது. அதேபோல் திண்டுக்கல் மாவட்டத்தில் 400 சதுர கிலோ மீட்டர், ஒரு லட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் பழனி மலை, இடும்பன் மலை, ஐவர் மலை உள்ளிட்ட பழனி , ஒட்டன்சத்திரம் தாலுகாவில் மாலிப்டினம் கனிம சுரங்கம் எடுப்பதற்கான அனைத்து ஆய்வுகளும் முடிக்கப்பட்டு தயார் நிலையில் உள்ளது என்பதை அரசுக்கு எடுத்துக்கூறி, அதனை நாடாளுமன்ற உறுப்பினரும், சட்டமன்ற உறுப்பினரும் வெளிக்கொண்டு வந்ததன் மூலம் அந்த ஏலமும் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டது.

இந்த கருத்துக் கேட்பு கூட்டத்தை இரண்டு விதமாக பார்ப்பதாகவும். முதலில், தனக்கு முன்பாக பேசிய கல் குவாரிக்கான திட்ட வடிவமைப்பாளர்கள் Siting Criteria பற்றி எதுவும் கூறவில்லை. கல் குவாரி அமைக்கப்பட வேண்டும் என்றால் அரசு விதிகளின்படி 300 மீட்டர் சுற்றளவிற்குள் வீடுகள், அரசு கட்டிடங்கள் அல்லது கோவில்கள் இருக்கக் கூடாது. மேலும் 50 மீட்டர் தூரத்தில் ஓடை அல்லது வாய்க்கால்

இருக்கக் கூடாது. 300 மீட்டர் தூரத்தில் குளம், ஏரி, கண்மாய் போன்ற நீர்நிலைகளும் இருக்கக் கூடாது.

ஆனால், இந்த முதல் குவாரியின் புல எண் 1269/3-ல் உள்ளே நடைபாதை இருந்தது. அந்த நடைபாதை கிராம வரைபடத்திலும், கீழ்ப்குதியிலிருந்து மேல்பகுதி வரை வத்தலகுண்டு செல்லும் பொதுப் பாதையாகவும் பதிவாகியிருக்கின்றது. வருவாய் துறையின் நிலையான ஆணை 26, பிரிவு 15-இன் படி, நிலவியல் பாதை, நிலவியல் கால்வாய் பட்டா நிலத்தில் இருந்தாலும் அவை அரசின் சொத்தாகவே கருதப்படும். இதில் ஆக்கிரமிப்பு ஏற்பட்டிருந்தால் அவற்றை அகற்றுவதற்கான அதிகாரம் வட்டாட்சியருக்கு இருப்பதாக பொது தகவல் ஆணையர், எழிலகம், சேப்பாக்கம் அவர்கள் ஆவணத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஆனால் VAO வழங்கிய சான்றிதழில் அந்த நடைபாதை குறித்து எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை, அதே சமயம் ஆங்கில விரிவான அறிக்கையின் பக்கம் 161A-ல் அது அரசு சொத்து என்றும், பொதுமக்கள் பயன்படுத்தும் நடைபாதை என்றும் தெளிவாக பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இருந்தபோதிலும், அந்த நடைபாதை குவாரியின் புலத்திற்குள் இருப்பதை அதிகாரிகள் குறிப்பிடவில்லை.

இது சட்டத்திற்கு முரணான செயல், தனக்குத் தெளிவாகத் தெரிந்த இந்த உண்மை VAO, RI, தாசில்தார் மற்றும் கோட்டாட்சியருக்குத் தெரியாமல் போனது எவ்விதத்தில் நியாயம். முதலமைச்சர் சட்டவிரோதமான எந்தச் செயலையும் அனுமதிக்க மாட்டோம் என்று கூறியிருக்கும் நிலையில், ஆட்சிக்கு விரோதமாக செய்ய வேண்டும் என்று இவ்வாறு செய்கிறார்களா? இத்தகைய செயல்கள் எவ்வாறு நடந்தன, எனவே, நடைபாதை இருந்த காரணத்தால் அந்த குவாரிக்கு சட்டப்படி அனுமதி வழங்க முடியாது.

அடுத்ததாக, அந்த குவாரியின் வடமேற்கு பகுதியில் புல எண் 54/3B1 மற்றும் 54/3A-ல் பாண்டி முனி கோவில் மற்றும் மொட்டை கொடி முனி கோவில் இருக்கிறது. அவை கிராம வரைபடத்திலும், FMB வரைபடத்திலும் தெளிவாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. அந்த கோவில்கள் குவாரியிலிருந்து 280 முதல் 290 மீட்டர் தூரத்திற்குள் இருக்கிறது. 300 மீட்டருக்குள் மக்களின் மரபு கடவுள், பாரம்பரிய கடவுள்

இருக்கிறார்கள். அரசு விதிகளின்படி 300 மீட்டர் சுற்றளவிற்குள் வழிபாட்டுத் தலங்கள் இருக்கக் கூடாது என்பதால், இந்த குவாரிக்கு அனுமதி வழங்க முடியாது.

மேலும், இந்த குவாரியை அமைக்க முயல்பவர் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவர் அல்ல; கேரள மாநிலத்தைச் சேர்ந்த திரு. சஜித் என்பவர் கேரளாவில் குவாரி நடத்த முடியாமல், தமிழ்நாட்டிற்கு வந்து குவாரி அமைக்க முயல்கின்றார்கள். மேலும், பாண்டி முனி மற்றும் மொட்டை முனி கோவில்களை பாதிக்கும் வகையில் அதிகாரிகள் செயல்படுவது எந்த விதத்தில் நியாயம். எனவே வருவாய் துறை ஆவணத்தின் படி இந்த குவாரிக்கு அனுமதி கொடுக்க முடியாது.

நில ஆணையரிடம் இதுகுறித்து கேட்டபோது, தனியார் பட்டா நிலத்தில் நிலவியல் பாதை மற்றும் நிலவியல் வரைபடங்களில் பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தாலும் அது அரசு சம்பந்தப்பட்டது. UDR மற்றும் நத்த நில அளவைப் பதிவேடுகளில் இடம்பெற்றிருக்கும் வீடு இடிந்து போயிருந்தாலோ அல்லது சேதமடைந்திருந்தாலோ கூட, ஆரம்ப பதிவில் இருந்த விவரங்களின் அடிப்படையில் அவ்வாறு தூர விபர அறிக்கையில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட வீடு, வீட்டுமனை, பாதை, ஓடை போன்றவற்றை குவாரி, கல் குவாரிக்கு கிராம வரைபடம், புல வரைபடம் மற்றும் 'அ' பதிவேட்டை சரிபார்த்து மட்டுமே அறிக்கை வழங்கப்பட வேண்டும் என்றும் ஈரோடு மாவட்ட நில அளவை இயக்குநர் தெரிவித்திருந்தார்.

அதன்படி, வீடு, கோவில், அரசு கட்டிடம் இருந்தால் குவாரிக்கு அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது. ஆனால் குவாரியை சுற்றி இது போல் உள்ளது. அதுமட்டுமல்ல தற்காலிக வீடுகள் இருந்தால் கூட அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது. கிராம வரைபடம், புல வரைபடம் மற்றும் A-பதிவேடு ஆகியவற்றை சரிபார்த்திருந்தால், 300 மீட்டர் சுற்றளவிற்குள் வீடுகள் இருந்தது தெளிவாகத் தெரிய வந்திருக்கும். குவாரியில் வெடி வைத்து பாறைகள் உடைக்கப்பட்டால் அருகிலிருக்கும் வீடுகளில் விரிசல் ஏற்பட்டு சேதமடையும் அபாயம் இருக்கும். எனவே, வீடுகள், கோவில்கள் மற்றும் அரசு கட்டிடங்கள் அருகில் இருக்கும் காரணத்தால், இந்த குவாரிக்கு சட்டப்படி அனுமதி வழங்கக் கூடாது.

அதுமட்டுமல்லாமல், 2025 ஆம் ஆண்டு காரியாபட்டியில் நடைபெற்ற வெடி விபத்தில் இரண்டு கிலோமீட்டர் சுற்றளவிற்குள் ஆறு பேர் உயிரிழந்தார்கள். இதை நாமக்கல் AD Mines சசிக்குமார் அவர்கள் 300 மீட்டர் சுற்றளவிற்குள் தற்காலிக தொழிலாளர் குடியிருப்புகளோ அல்லது நிரந்தர குடியிருப்புகளோ இருந்தால், அந்த குவாரிக்கு அனுமதி வழங்கக் கூடாது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஆனால், இந்த குவாரியைச் சுற்றி பல தற்காலிக மற்றும் நிரந்தர குடியிருப்புகள் இருக்கின்றன. அவற்றின் புகைப்படங்களையும், கூகுள் வரைபட ஆதாரங்களையும் தான் சேகரித்து வைத்திருப்பதாகவும், புல எண் 1256/2க்கு வடக்கு பகுதியில் 283 மீட்டர் தொலைவில் ஒரு வீடும், 149 மீட்டரில் மற்றொரு வீடும், கிழக்கு பகுதியில் 236 மீட்டர் தொலைவில் மேலும் ஒரு வீடும் இருக்கிறது. இந்த அனைத்து வீடுகளும் குவாரிக்கு மிக அருகில் இருப்பதால், சட்டப்படி இந்த குவாரிக்கு அனுமதி வழங்க முடியாது.

மேலும், இந்த குவாரியின் வடமேற்கு பகுதியில் ஆறு சுமார் 390 மீட்டர் தொலைவில் இருக்கிறது. ஆனால் EIA அறிக்கையில் அது 370 மீட்டர் தொலைவில் இருப்பதாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த குவாரியில் 51 மீட்டர் ஆழம் வரை வெட்ட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. அதாவது சுமார் 180 அடி ஆழம் வரை பத்து ஆண்டுகளில் வெட்டப்படவிருக்கிறது. ஆனால் அந்தப் பகுதியில் பெரும்பாலான கிணறுகள் 30 அடி ஆழத்தில் மட்டுமே இருக்கின்றது. எனவே, 180 அடி ஆழம் வரை வெட்டப்பட்டால் நிலத்தடி நீரின் இயற்கை ஓட்டம் பாதிக்கப்படும் மேட்டுப் பகுதியில் இருந்த நீர் பள்ளமான பகுதிகளுக்கு செல்லும் என்பது அறிவியல் இதற்கு பெரிய ஆய்வுகளோ அல்லது முனைவர் பட்ட ஆய்வுகளோ தேவையில்லை. உயரமான இடத்திலிருந்து தாழ்வான பகுதிக்கே நீர் பாயும் என்பது அடிப்படை அறிவியல் உண்மை. இந்த குவாரி நிலத்தடி நீர் வளத்தை கடுமையாக பாதிக்கும் என்பதால், இதற்கு அனுமதி வழங்கக் கூடாது.

அடுத்ததாக, சிறு கனிம சலுகை விதிகளின்படி ஒரு குவாரிக்கும் மற்றொரு குவாரிக்கும் இடையே கட்டாயமான இடைவெளி இருக்க வேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. புல எண் 2 மற்றும் 1269க்கு வரைபடம் கொடுத்துள்ளார்கள்.

ஆனால், இந்த திட்டத்தில் இரண்டு குவாரிகளுக்கும் இடையில் வெறும் 10 மீட்டர் இடைவெளி மட்டுமே விடப்பட்டுள்ளது. இது 1959-ஆம் ஆண்டு சிறு கனிம சலுகை விதிகளின் படி இந்த குவாரிக்கு சட்டப்படி அனுமதி வழங்க முடியாது.

மேலும், இந்த குவாரி விண்ணப்பதாரரின் சொந்த நிலத்தில் அமையவில்லை. வேறொருவரிடமிருந்து குத்தகைக்கு எடுக்கப்பட்ட நிலமாக உள்ளது. அந்த குத்தகை ஒப்பந்தம் 11.03.2021 முதல் 10.03.2026 வரை 15 வருடங்களுக்கு மட்டுமே செல்லுபடியாக உள்ளது என்று தமிழ் சுருக்க அறிக்கை பக்கம் 4ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் சுரங்கத் திட்டத்தில் பத்து ஆண்டுகள் செயல்படும் வகையில் அனுமதி கோரப்பட்டுள்ளது. கருத்துக் கேட்பு கூட்டம் நடைபெற்ற நாளிலிருந்து இரண்டு மாதங்களுக்குப் பிறகோ, இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகோ அனுமதி வழங்கப்பட்டாலும், அந்த பத்து ஆண்டு காலத்தை முழுமையாக நிறைவு செய்ய முடியாத நிலை ஏற்படும். குவாரிக்கு எப்பொழுது அனுமதி கேட்கிறார்களோ அவர்கள் கோரும் அனுமதி காலம் 10 ஆண்டுகள் வரை குத்தகை ஒப்பந்தம் இருக்க வேண்டும். எனவே, குவாரிக்கான குத்தகைக் காலம் முடிவடையும் முன்னரே சுரங்க அனுமதிக் காலம் தொடர முடியாததால், இந்த விண்ணப்பம் சட்ட ரீதியாகவும் நடைமுறையிலும் பொருந்தாது. இதுவே இந்த குவாரிக்கு அனுமதி கொடுக்க முடியாது அனுமதி வழங்கக் கூடாது,

அதனைத் தொடர்ந்து, 1959-ஆம் ஆண்டு சிறு கனிம சலுகை விதிகள் 10A பிரிவின்படி, விண்ணப்பதாரர் ஒரே நபருக்கு ஒரு மாநிலத்தில் இரண்டு குவாரிகளுக்கு மேல் அனுமதி வழங்கக் கூடாது என்று தெளிவாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் தி/ள். அடையார் கிராண்டைஸ் நிறுவனத்திற்கு ஏற்கனவே புல எண் 3ல் ஒரு குவாரி இயங்கி கொண்டிருக்கிறது. அதன்பிறகும் இந்த புதிய குவாரிக்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டால் இந்த குவாரியும் எட்டு வருடத்திற்கு ஓடும். அப்பொழுது சட்டம் எங்கே? இதையெல்லாம் எப்படி அனுமதிக்கிறீர்கள். எளிய மக்கள் கோரிக்கை என்றால் VAO அலையவிடுகிறார். எங்கிருந்தோ கேரளாவில் இருந்து வந்தவருக்கு அனுமதி கொடுத்து இங்கு குரும்பப்பட்டியிலிருக்கும் மக்களின் வாழ்க்கையை அழித்து

விடுவார்கள். இந்த விதியை மீறி ஒரே இடத்தில் 3 குவாரிக்கு எப்படி அனுமதி கொடுக்க முடியும். இதனால், அந்த நிறுவனம் விதிகளை மீறியிருக்கிறது, 1959, 10A விதிப்படி இந்த குவாரிக்கு அனுமதி கொடுக்க முடியாது, கொடுக்கக் கூடாது.

அடுத்ததாக, சாலை தொடர்பாக உச்சநீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புகள் WP 136/2003 Contempt 2009/5/23 போக்குவரத்து ஆணையர் அனுப்பியுள்ளார். அனுமதிக்கப்பட்ட எடையை விட அதிகமாக எந்த வாகனமும் செல்லக் கூடாது என்று தெளிவாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. மோட்டார் வாகனச் சட்டம், 1988-ன் படி, அதிக எடையுடன் இயக்கப்படும் வாகனங்களுக்கு அபராதம் மட்டும் போடக்கூடாது, முதல் 10 டன்னுக்கு ரூ.20,000/-ம் அடுத்தடுத்த டன்னுக்கு ரூ.3,000/-ம் அவர்கள் மேல் பொது சொத்துகளை சேதப்படுத்தியதற்காக 5 வருடத்திற்கு குற்றவியல் நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட வேண்டும்.

கிராமச் சாலைகளில் அதிகபட்சமாக 10 டன் எடை கொண்ட வாகனங்களே இயக்கப்பட வேண்டும் என்று BDO - விடம் கடிதம் உள்ளது. ஆறு சக்கர வண்டி 19 டன் ஆகும். ஆனால் நடைமுறையில் ஆறு சக்கர வாகனங்களில் M-மணல், ஜல்லி மற்றும் கற்கள் ஏற்றப்பட்டால் 24 டன்களுக்கும் அதிகமான எடை இருக்கும். ஆனால் இந்த ரோட்டில் 10 டன் , 1 யூனிட், 3 க. மீ வாகன எடையுடன் இருக்க வேண்டும். டிராக்டர் லோடு அளவுக்கு தான் பஞ்சாயத்து ரோட்டில் கொண்டு செல்ல வேண்டும். ஆனால், 16 சக்கர வாகனங்களில் 90 டன் வரை ஏற்றிச் சென்ற சம்பவங்களும் நடந்திருந்தன. இது சட்டத்திற்கு முற்றிலும் முரணானதாக உள்ளது.

உச்சநீதிமன்ற உத்தரவுப்படி இங்குள்ள அதிகாரிகள் சட்டத்திற்கு விரோதமாக செயல்படுகிறார்கள். பஞ்சாயத்து ரோட்டிற்கு 50 லட்சம் முதல் 1 கோடி வரை செலவு செய்கிறார்கள். SH என்றால் 5 கோடி முதல் 210 கோடி . SH என்றால் 16 சக்கர வாகனங்கள் 41 டன் தான் ஏற்றி செல்ல வேண்டும். ஆனால் 90 டன் ஏற்றி செல்கிறார்கள். எடை இயந்திரங்கள் சரியாக உள்ளதா? 100 டன்னிற்கு கீழ் எடை இயந்திரம் இல்லை. அதிகபட்சம் 60 டன் தான் எடை இயந்திரம் இருக்கும்.

அந்த குவாரி உரிமையாளர் இந்த ஊருக்கு 5 லட்சம் கொடுக்கிறார். மக்களின் வரிப்பணத்தில் சம்பளம் வாங்கும் அதிகாரிகள், அவர் இங்கு போடப்பட்டிருக்கும் ரோடு 3 மாதத்தில் உடைந்து வருகிறது. மீண்டும் ரோடு போடுகிறார்கள். ஒரு வருடத்திற்கு ரோடு போடுவதற்கு 20000 கோடி ரூபாய். தமிழகத்தில் 1,30,000 கோடி மக்களுக்கு மாதம் 1000/- ரூபாய் அரசு வழங்குவதற்கு 15000 கோடி ரூபாய் தான். ஆனால் ரோடு போடுவதற்கு 20000 கோடி ரூபாய். சட்டத்திற்கு விரோதமாக சாலை போடப்படுகிறது. கல்குவாரி லாரிகள் உடைப்பதால் மீண்டும் மீண்டும் சாலை போடப்படுகிறது. சமூக சொத்து கொள்ளையடிக்கப்படுகிறது.

பழனி சுக்காம்பாளையத்தில் இது போல் 2 கோடி ரூபாய்க்கு பிடித்து கொடுத்துள்ளோம். தற்பொழுது லோடு சிறிய வண்டியில் ஏற்றிச் செல்கிறார்கள். இதில் அதிகாரிக்கும் பொறுப்பு உள்ளது. சமூகத்தின் பொறுப்பும் உள்ளது. விராலிப்பட்டியில் 10 டன்னிற்கு மேல் வாகனம் சென்றால் 3 cu.m (9 டன்) க்கு மேல் ஏற்றி சென்றால் பிடித்து ஒப்படைக்கலாம். எனவே வண்டி சென்றால் 100, 101க்கு போன் செய்து வட்டாட்சியர், மாவட்ட ஆட்சியர் மற்றும் வருவாய் கோட்டாட்சியர் -க்கு தெரிவித்து வண்டியை நிறுத்துங்கள். இதுவரை எந்த அதிகாரியும் அதிக எடையுடன் சென்ற குவாரிகளின் வாகனங்கள் மீது மோட்டார் வாகனச் சட்டம், 1988-ன் படி நடவடிக்கை எடுத்ததில்லை. அபராதம் விதித்ததில்லை, இதுகுறித்து பொதுமக்களும் விழிப்புணர்வுடன் இருக்க வேண்டும்.

மேலும், சட்டப்படி அனுமதிக்கப்பட்ட அளவை விட அதிக எடையுடன் வாகனங்கள் சென்றால், பொதுமக்கள் அவற்றைத் தடுத்து நிறுத்தி உடனடியாக RDO, தாசில்தார், காவல்துறை அல்லது மாவட்ட நிர்வாகத்திற்கு தகவல் அளிக்க வேண்டும் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள். பொது சொத்தை அழிக்கும் குவாரி மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்து, MDR, ODR, NH, SH ரோடு இல்லாமல் போகிறது இந்த குவாரியால். இந்திய குற்றவியல் சட்டம் மற்றும் இந்திய அரசியலமைப்பின் பிரிவு 44-ன் மற்றும் 51A ன்படி பொதுச் சொத்துக்களைப் பாதுகாப்பது ஒவ்வொரு குடிமகனின் கடமை.

அடுத்ததாக, குவாரிகளில் "நாணல் வெடி" மட்டுமே பயன்படுத்தப்படுவதாக தெரிவித்திருக்கின்றனர். ஆனால் நடைமுறையில் அவ்வாறு நடைபெறவில்லை என்று கூறினேன். நாணல் வெடி என்பது சிறிய சத்தத்துடன், கட்டுப்படுத்தப்பட்ட முறையில் வெடிக்க வேண்டியது ஒவ்வொரு வெடிக்கும் இடையே சுமார் 28 வினாடிகள் இடைவெளி இருக்க வேண்டும் என்றும் (Cracking system) வெடிக்கும் அதிர்வு கட்டுப்பாட்டுக்குள் இருக்க வேண்டும் என்றும் விதிமுறைகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இங்கு அதிக சத்தத்துடன் 2 கி.மீ அளவிற்கு வெடிக்கிறது.

ஆனால், பல இடங்களில் அதிக அதிர்வை ஏற்படுத்தக்கூடிய வெடிமருந்துகள் பயன்படுத்தப்படுவதாகவும், தடை செய்யப்பட்ட வெடிமருந்துகள் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்க வாய்ப்புள்ளது. அவை எங்கிருந்து கொண்டு வரப்பட்டன என்பது குறித்து அதிகாரிகள் விசாரணை நடத்தி, தேவையான குற்றவியல் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஆனால், அவ்வாறு எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இதை கண்காணிக்கும் பொறுப்பு நமக்கு உள்ளது.

மேலும், அதிகாரிகள் ஆய்வுக்கு வரும்போது மட்டுமே விதிமுறைகளின்படி வெடிகள் வெடிக்கப்படுகின்றன. மற்ற நாட்களில் நடைமுறைக்கு மாறாக வெடிகள் வெடிக்கப்படுகின்றன. இதுபோன்ற செயல்களை அதிகாரிகள் தொடர்ந்து கண்காணிக்க வேண்டும்.

பொதுமக்களும் விழிப்புணர்வுடன் செயல்பட்டு, சட்டவிரோதமாக வெடி வைக்கப்பட்டால் உடனடியாக வருவாய் துறை அதிகாரிகள், RDO மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட அலுவலர்களிடம் புகார் அளிக்க வேண்டும். இல்லையெனில் முதல்வர் விஜய்க்கு தெரிவியுங்கள் என்றும் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவது அதிகாரிகளின் கடமை. அதை கண்காணித்து தகவல் அளிப்பது மக்களின் உரிமையும் கடமையும் ஆகும்.

Mud pull Method குழிக்குள் வெடிமருந்து வைக்கப்பட்டு அதன் மேல் தார்பாய், மணல் மூட்டைகள் மற்றும் கரைக டயர்கள் அடுக்கி, அதிர்வு வெளியே தெரியாத வகையில் பாதுகாப்பாக வெடிக்கச் செய்ய வேண்டும் என்பது விதிமுறை. ஆனால் நடைமுறையில் அவ்வாறு எங்கும் செய்யப்படவில்லை. அதனால் வீடுகள்

சேதமடைந்துள்ளன, சுவர்களில் விரிசல்கள் ஏற்படுகிறது. கண்ணாடிகள் உடைகிறது, இவர்கள் நாணல், Mud pull வெடி வெடிப்பதில்லை.

மேலும், குவாரிகளின் செயல்படும் நேரமும் விதிமுறைகளுக்கு முரணாக உள்ளது. அரசு விதிகளின்படி குவாரிகள் காலை 7 மணி முதல் மாலை 5 மணி வரை மட்டுமே இயங்க வேண்டும். மாலை 5 மணிக்குப் பிறகு அனைத்து பணிகளும் நிறுத்தப்பட்டு, குவாரி முழுமையாக மூடப்பட வேண்டும். வெடி வைக்கும் நேரம் கூட மாலை 6 மணி முதல் 7 மணி வரை என்று மக்கள் கூறினார்கள். குறிப்பிட்ட இவ்விதி குவாரிக்கு மட்டுமே கிரஷருக்கு கிடையாது.

ஆனால் நடைமுறையில், மாலை 5 மணிக்குப் பிறகும் குவாரிகளில் பணிகள் நடைபெறுகின்றன, லாரிகளில் கற்கள் ஏற்றப்படுகிறது, சில இடங்களில் கிராக்கர் இயந்திரங்கள் பயன்படுத்தி பாறைகள் உடைக்கப்பட்டதாகவும் தகவல்கள் கிடைக்கிறது. எனவும் கருத்துக் கேட்பு கூட்டத்தில் கூட மதியம் 1 மணி முதல் 2 மணி வரை வெடிகள் வைக்கப்படும் என கூறினார். இதற்கு மேல் வெடி வைத்தால் புகார் கொடுங்கள்.

எனவே, மாலை 5 மணிக்குப் பிறகு குவாரிக்குள் எந்த தொழிலாளரும் இருக்கக் கூடாது, எந்தப் பணியும் நடைபெறக் கூடாது, விதிமுறைகளை மீறி செயல்பட்டால் உடனடியாக அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும், நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றால் பொதுமக்கள் உயர் அதிகாரிகளிடம் புகார் அளிக்க வேண்டும். இல்லை என்றால் முதல்வரிடம் கூறுங்கள்.

அடுத்ததாக, குவாரிகள் மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பையும் தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்வாதாரத்தையும் வழங்குகின்றன என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் நடைமுறையில் அந்த வாக்குறுதிகள் எதுவும் முழுமையாக நிறைவேற்றப்படவில்லை,

தி/ள். அடையார் கிராண்ட்ஸ் நிறுவனம் 2023-ஆம் ஆண்டு முதல் இயங்கி வருகிறது. இருப்பினும், இங்கு பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கு PF, ESI, இன்சூரன்ஸ் உள்ளிட்ட அடிப்படை நலவசதிகள் வழங்கப்படுவதில்லை, குவாரிக்கு அனுமதி பெறும்போது, தொழிலாளர்களுக்கு அனைத்து பாதுகாப்பு வசதிகளும் செய்து தரப்படும் என்றும், விபத்து ஏற்பட்டால் உரிய இழப்பீடு வழங்கப்படும் என்றும்.

உறுதியளிக்கப்படுகிறது. ஆனால் நடைமுறையில் அவை எதுவும் செயல்படுத்தப்படுவதில்லை. இதை RTI ல் தொழிலாளர் நலத்துறையிடம் பெற்றுள்ளோம்.

"சர்க்கரை என எழுதினால் இனிக்காது; வாயில் வைத்தால்தான் இனிக்கும்" என்பதுபோல், ஆவணங்களில் மட்டும் உறுதிமொழி அளித்தால் போதாது; அதை நடைமுறையிலும் செயல்படுத்த வேண்டும். அரசு அதிகாரிகளுக்கு கிடைக்கும் PF, ESI, மருத்துவ காப்பீடு போன்ற அனைத்து நலவசதிகளும், குவாரிகளில் பணிபுரியும் தொழிலாளர்களுக்கும் கிடைக்க வேண்டும். ஆனால், குவாரி நிர்வாகம் அந்த பொறுப்பை ஏற்பதில்லை.

மேலும், குவாரி உரிமையாளர் எடுக்கப்படும் கனிமம் அவருடைய தனிப்பட்ட சொத்து அல்ல, நிலத்தின் மேற்பரப்பு அவருக்கு சொந்தமாக இருந்தாலும், அதன் கீழுள்ள கனிம வளங்கள் அரசுக்கும் சமூகத்திற்கும் சொந்தமானவை, அதனால்தான் அவர் "உரிமையாளர்" அல்ல; "குத்தகைதாரர்" என்றே அழைக்கப்படுகிறார், எனவே, சமூகத்தின் சொத்துகளை பயன்படுத்திய நிலையில், சமூகத்திற்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் தேவையான அனைத்து பொறுப்புகளையும் அவர் நிறைவேற்ற வேண்டும்

ஆனால், தி/ள். அடையார் கிராண்ட்ஸ் குவாரி 2023 முதல் அனுமதி பெற்று மூன்று ஆண்டுகள் கடந்த பின்னரும், அந்தப் பகுதியில் உரிய அளவில் பசுமை வளையம் அமைக்கப்படவில்லை. 25.07.2023 முதல் 3 வருடம் ஆயிரம் நாட்களுக்கும் மேலாக குவாரி இயங்கி வந்த நிலையிலும், வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட மரங்கள் நடப்படவில்லை. குவாரிக்கு அனுமதி பெறும்போது, சுற்றுச்சூழல் மேலாண்மைத் திட்டத்தில் சுமார் 2500 நாட்டு மரங்களை நடுவதாக உறுதியளிக்கப்படுகிறது. அதுவும் பூவரசு அத்தி, ஆல், வேம்பு போன்ற நாட்டு மரங்களையே வளர்த்து பசுமை வளையம் அமைக்க வேண்டும், 12 ஏக்கருக்கு 2500 மரம். இதை செய்யாததால் தான் இன்று எல்நினோ பாதிப்பு, மழை இல்லை.

திண்டுக்கல் மாவட்டத்தில் மட்டும் 300 முதல் 400 வரை கல், கிராண்ட் மற்றும் சுண்ணாம்புக்கல் குவாரிகள் இயங்கி வருகின்றன. ஒவ்வொரு குவாரியும் அனுமதிப்படி

ஒரு ஏக்கருக்கு 200 மரங்கள் வீதம் நட்புருந்தால் மாவட்டத்தில் சுற்றுச்சூழல் பாதிப்பு பெருமளவில் குறைந்திருக்கும். மாவட்டத்தில் மழை பிரச்சனை இல்லாமல் இருந்திருக்கும்.

அரசு மக்களின் வரிப்பணத்தில் ஆண்டுதோறும் 7 மற்றும் 8 கோடி மரங்கள் நடப்படுவதாக அறிவித்திருந்தது, முன்னாள் அமைச்சர் சக்கரபாணி ஒட்டன்சத்திரத்தில் குறிப்பிட்ட இடத்தில் மரம் நட்பார் மக்களின் வரிப்பணத்தில். அதே நேரத்தில் கோடிக்கணக்கில் வருமானம் ஈட்டிய குவாரிகள் தாங்கள் அளித்த சுற்றுச்சூழல் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றவில்லை, அதுகுறித்து அதிகாரிகள் உரிய நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை.

எனவே, இனிமேல் பசுமை வளையம் அமைக்காத எந்த குவாரிக்கும் புதிதாக அனுமதி வழங்கக் கூடாது. ஏற்கனவே இயங்கிய குவாரிகளின் அனுமதிகளையும் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இங்கு அதிக வெப்பம் 10 மணிக்கு மேல் வெளியில் செல்லாமல் வருடம் 15 நாட்கள் பள்ளி குழந்தைகள் பள்ளிக்கு செல்ல முடியவில்லை. கொரோனா காலத்தை போல் Heat Exchange என்று கூறுகிறார்கள். ஏக்கருக்கு 200 மரம் நடவில்லை என்றால் யாரும் குவாரிக்காரர்களை கேட்பதில்லை. மக்களின் நலனையும் சுற்றுச்சூழலையும் பாதுகாப்பதே அதிகாரிகளின் முதன்மை பொறுப்பு.

மரியாதைக்குரிய திருப்பூர் மாவட்ட ஆட்சியர் வினித் அவர்கள் கோடாங்கிபாளையம் எழில் புளுமெட்டல் என்ற குவாரிக்கு பசுமை அரண் அமைக்கவில்லை என்று குவாரியை ரத்து செய்தார். Sterlite 33% பசுமை வளையம் அமைக்காததும் அது மூடப்பட்டதற்கு ஒரு காரணம். மேலும், சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு தொடர்பான விதிமுறைகள் முறையாகப் பின்பற்றப்படுவதில்லை என்றும் குவாரி நிர்வாகம் சுற்றுச்சூழல் மேலாண்மைத் திட்டத்தில் குறிப்பிட்டிருந்த பல அம்சங்களை நடைமுறையில் செயல்படுத்துவதில்லை.

குவாரியின் EIA அறிக்கையின்படி, முதல் குவாரியிலிருந்து மட்டும் தினசரி 83 லோடுகள் $6m^3$ 20 டன் வரை கனிமங்கள் எடுத்துச் செல்லப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் ஒவ்வொரு லாரியும் சுமார் 20 டன் எடையை சுமக்கும் வகையில் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால், அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் கிராமச்

சாலைகள் 10 டன் எடையை மட்டுமே தாங்கக்கூடியவையாக இருக்கின்றன. எனவே, திட்ட அறிக்கைக்கும் நடைமுறைக்கும் இடையே முரண்பாடு இருக்கிறது.

மேலும், குவாரிகளில் உருவாகும் சிலிக்கா தூசி மக்களின் உடல்நலத்திற்கு பெரும் ஆபத்தை ஏற்படுத்தும் என்று அவர் கூறினார். எங்களுடைய ஆய்வுகளில், குவாரிகள் அதிகமாக இருக்கும் பகுதிகளில் வாழும் மக்களுக்கு பாதிப்பு ஏற்படும் என்றும் குறிப்பாக, குழந்தைகளுக்கு சர்க்கரை நோய் அதிகரித்து உள்ளது. திண்டுக்கல் மாவட்டத்தில் குஜிலியம்பாறை வட்டத்தில் அஞ்சகவுண்டன்பட்டி என்ற ஊரில் DRO Sir கண்ணன் தலைமையில் நடைபெற்ற கருத்துக் கேட்பு கூட்டத்தில், ஒரு விவசாயக் கூலி தொழிலாளி 6 குவாரி, 4 கிரஷர், 3 எம் சாண்ட் அருகில் தனக்கு தொகுப்பு வீடு இந்திரா நகரில் கட்டி கொடுத்துள்ளார்கள் என்றும், தனது ஆறு வயது குழந்தைக்கு சர்க்கரை நோய் ஏற்பட்டு இருப்பதையும் தெரிவித்தார். அந்தக் குழந்தைக்காக மாதந்தோறும் 3000, 4000 ரூபாய் மருத்துவச் செலவு செய்வதாகவும், இதுபோன்ற பிரச்சினைகளுக்கு குவாரிகளிலிருந்து வரும் தூசி மற்றும் காற்று மாசுபாடும் ஒரு காரணமாக இருக்கிறது என்று மக்கள் தெரிவித்தனர். எனவே இந்த குவாரிகள் வருவது எங்கள் தலையில் நாங்களே மண்ணை போடுவது போன்றது. குழந்தைக்கு சர்க்கரை நோய் வந்தால் பிறகு மலட்டுத்தன்மை வந்துவிடும். நாம் வாழ்வது எதிர்கால சந்ததிக்காக, ஆனால் குவாரி எம். சாண்ட், தார் பிளாண்ட் வைத்தால் எதிர்கால சந்ததிக்கு மலட்டுத்தன்மை தான் வரும். ஈரோடு பேபி மருத்துவமனை அறிக்கை படி 17 வயதுக்கு கீழ் 1970 பேருக்கு சர்க்கரை உள்ளது. மே மாதம் இந்திய அரசாங்கத்தின் CBSE கல்வித்துறையின் சுற்றறிக்கையில் அனைத்து பள்ளிகளிலும் 'Sugar Board' அமைக்க வேண்டும். சர்க்கரை நோயை இது போன்ற குவாரி, கிரஷர், எம். சாண்ட், தார் பிளாண்ட் ஏற்படுத்துகிறது.

மேலும், காற்று மாசுபாட்டுடன் சேர்த்து நீர் மாசுபாடும் மிகப்பெரிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. குவாரிகளில் இருந்து வெளியேறும் தண்ணீரை முறையாக படிக்க முறையில் சுத்திகரிப்பதாக குவாரி தண்ணீரில் வெடிமருந்து கலந்து இருப்பதால் சுத்திகரித்த பின்தான் வெளியேற்ற வேண்டும். எந்த குவாரியும் செய்யவில்லை. எனவே குவாரியில் இருந்து வரும் தண்ணீரை சுத்திகரிக்கப்படாமல்

வெளியேற்றப்படுவதால், அதிலிருக்கும் வேதிப்பொருட்கள் நிலத்தடி நீரையும் விவசாய நிலங்களையும் பாதிக்கும் அபாயம் இருக்கிறது, எனவே, படிசு முறையில் (Settling Method) முழுமையாக சுத்திகரிக்கப்பட்ட பிறகே அந்த நீர் வெளியேற்றப்பட வேண்டும். எந்த குவாரியாவது செய்திருந்தால் அதை வரவேற்கிறோம்.

அடுத்ததாக, கிராம நிர்வாக அலுவலர் (VAO) வழங்கியிருக்கும் சான்றிதழில் குவாரியைச் சுற்றி கிராம நத்தம், வீடுகள், ஏரிகள், வழிபாட்டுத் தலங்கள், பள்ளிக்கூடங்கள், ஆறுகள் அல்லது அரசு கட்டிடங்கள் எதுவும் இல்லை என புலத்தணிக்கை செய்து அறிவிப்பதாக சான்றளித்துள்ளார்.

ஆனால், தான் நேரில் ஆய்வு செய்தபோது, குவாரிக்குள் நடைபாதை இருந்தது. அருகிலேயே வீடுகளும் வழிபாட்டுத் தலங்களும் இருந்தன எனவும் இவை அனைத்தும் இருக்கும் போதிலும், அந்த உண்மைகள் அதிகாரப்பூர்வ சான்றிதழில் பதிவு செய்யப்படவில்லை. அதனால், அரசின் சொத்துக்களையும் பொதுமக்களின் உரிமைகளையும் மறைத்து தவறான சான்றிதழ் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

எனவே, அரசு சொத்தை மறைத்து சான்றளித்த கிராம நிர்வாக அலுவலர் மீது மாவட்ட நிர்வாகம் உரிய விசாரணை நடத்தி, தவறான தகவல்களை வழங்கியிருக்கும் அதிகாரிகள் மீது சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், நாங்கள் கொடுக்கும் மனுவின் மீது உரிய நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றால் வழக்கு தொடர்வோம்.

நாமக்கல் மாவட்டம், திருச்செங்கோடு, கோக்களையம் என்ற ஊரில் VAO மீது வழக்கு தொடுத்து அவர் நீதிமன்றத்தில் ஆஜரானார். எங்களுக்கு பயிர் கடன் வழங்குவதற்கு கூட வழி இல்லை. ஆனால் கேரளாவில் இருந்து இங்கு வந்து குவாரி நடத்துகிறவருக்கு VAO சட்டத்திற்கு முரணாக சான்றிதழ் வழங்கியுள்ளார். குவாரிக்குள் நடைபாதை இருப்பதால் இதற்கு அனுமதி வழங்கக் கூடாது.

இங்கு வீடியோ பதிவாகிறது. இதை முதலமைச்சர், SEIAAவின் தலைவர் பார்ப்பார்கள். கடந்த காலத்தில் அத்தனை குவாரிகளுக்கும் கொடுத்த அனுமதி தவறு என்று SEIAAவின் உறுப்பினர் செயலரிடம் கூறினோம். இதேபோன்று தூத்துக்குடியில் அதிக வெப்பம் மற்றும் ஒரே நாளில் 85 சென்டிமீட்டர் அளவு மழை பெய்ய

வாய்ப்புள்ளது என்று கூறினோம். அதை சரி செய்வதாக SEIAAவின் உறுப்பினர் செயலர் அவர்கள் கூறியுள்ளார்.

இங்குள்ள தாசில்தார், வருவாய் கோட்டாட்சியர் அனைவரும் பொய்யான தகவல்கள் வழங்கி உள்ளார்கள். இக்கருத்துக் கேட்பு கூட்டம் தொடர்பாக பொதுமக்களுக்கு போதிய அளவில் அறிவிப்பு வழங்கப்படவில்லை. கடந்த காலங்களில் திண்டுக்கல் மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற அனைத்து கருத்துக் கேட்பு கூட்டங்களுக்கும் 10 கிலோமீட்டர் சுற்றளவில் சுவரொட்டிகள் ஒட்டப்பட்டு, பொதுமக்களுக்கு முன்சுட்டியே தகவல் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால், இந்தக் கருத்துக் கேட்பு கூட்டத்தில் அந்த நடைமுறை முறையாகப் பின்பற்றப்படவில்லை.

பத்திரிகை விளம்பரங்களுக்கு 2.75 லட்சம் ரூபாய் செலவிடப்பட்டிருக்கும். இந்த செய்தி 30 நாட்களுக்கு முன் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கும் யாரும் பார்த்திருக்க மாட்டார்கள்.22ம் தேதி ரெட்டியார்சத்திரத்தில் நடைபெற உள்ள கருத்துக் கேட்பு கூட்டத்திற்கு சுவரொட்டி ஒட்டுங்கள். மிகக் குறைந்த செலவில் பொதுமக்களுக்கு நேரடியாக தகவல் சென்றடையும் சுவரொட்டிகள் ஒட்டப்படவில்லை என்றும் இனிமேல் நடைபெறும் அனைத்து கருத்துக் கேட்பு கூட்டங்களுக்கும் 4 நாட்களுக்கு முன் கட்டாயமாக சுவரொட்டிகள் ஒட்டப்பட்டு, பொதுமக்களுக்கு உரிய அறிவிப்பு வழங்கப்பட வேண்டும். இது குறித்து நாங்கள் அனைத்து மாவட்டத்திலும் போராடியுள்ளோம்.

தமிழக அரசுக்கு நீண்ட நாட்களாக நாங்கள் கோரிக்கை வைக்கின்றோம். M-சாண்ட் மற்றும் புதிய கல் குவாரிகளுக்கு மாற்றாக, இந்தோனேசியா, மலேசியா போன்ற நாடுகளிலிருந்து இயற்கை ஆற்று மணலை இறக்குமதி செய்யும் நடைமுறையை அரசு பரிசீலிக்க வேண்டும்,இதற்கு 5 அரசாணை போடப்பட்டுள்ளது. 2018 முதல் 2022 வரை இதை அரசு நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். ஏற்கனவே நம் அரசு பரப்பலாறு அணையை தூர் வாருவதாக கூறினார்கள். அதை செய்யவில்லை. வெளிநாட்டிலிருந்து 1000/-ரூபாய்க்கு மணல் கிடைக்கும். இங்கு 4000/- ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். வெளிநாட்டு மணலை வாங்க மக்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். இதை நாங்கள் அரசுக்கு வலியுறுத்து வருகிறோம். தமிழ்நாட்டிலுள்ள அனைத்து அணைகள்

மற்றும் ஆறுகளை முறையாகத் தூர்வாரினால், 5 வருடத்திற்கு மணல் அங்கிருந்து கிடைக்கும். வெளிநாட்டு இயற்கை மணலை, இறக்குமதி பண்ணுங்கள், ஆறுகளை தூர்வாரி மணலை மக்களுக்கு கொடுங்கள், இந்த குவாரிக்கு அனுமதி கொடுக்க கூடாது.

மேலும், புல எண் 4/1274 குவாரிக்குள்ளும் நடைபாதை இருக்கிறது. இக்குவாரியின் சுற்றுவட்டாரத்தில் தற்காலிக மற்றும் நிரந்தர குடியிருப்புகளும் காணப்படுகின்றன. மேலும், தென்கிழக்குப் பகுதியில் சுமார் 285 மீட்டர் தொலைவில் உயர்மின்னழுத்த HT லைன் செல்கிறது. இவை அனைத்தும் சுரங்கத் திட்ட அறிக்கையிலேயே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. எனவே, இக்குவாரிக்கும் சட்டப்படி அனுமதி வழங்க முடியாது, அனுமதி கொடுக்க முடியாது.

மேலும், அந்த நிலத்திற்கான குத்தகை மற்றும் ஒப்பந்த ஆவணங்கள் 10.03.2020 வரை தான், உரிய குத்தகை காலமும் ஆவணங்களும் முழுமையாக இல்லாத நிலையில், அந்தக் குவாரிக்கு அனுமதி வழங்குவது சட்டத்திற்கு முரணானது. மாநிலத்தில் இரண்டு குவாரிக்கு மட்டும் தான் அனுமதி. எனவே இவருக்கு மூன்றாவதாக குவாரிக்கு அனுமதி வழங்க முடியாது. கிராம சாலையில் 20 டன் ஏற்றி செல்ல அனுமதி வழங்கி உள்ளீர்கள். நடைமுறையில் 10 டன் தான் ஏற்ற முடியும். வெடி, பசுமை அரண் அனைத்தையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். மக்களுக்கு நோய் ஏற்படும். VAO பொய்யான சான்று அளித்துள்ளார் இதற்கும் சுவரொட்டி ஒட்டவில்லை.

நான் சகாயம் ஆய்வு குழுவில் கிராணைட் முறைகேட்டை ஒரு இலட்சத்து 13000 கோடி முறைகேட்டை ஒரே நாளில் வெளிக்கொண்டு வந்தோம். 2014ல் போராடி ஆற்று மணலை நிறுத்தினோம். வைகுந்தராஜன் தாது மணலை 2013ல் போராடி நிறுத்தினோம். ஏற்கனவே இங்கு இயங்கும் குவாரிகளுக்கு டிஜிட்டல் ட்ரோன் சர்வே (Digital Trone Survey) செய்தால் தமிழ்நாட்டின் 10 லட்சம் கோடி கடனை அடைத்து ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் 10 லட்சம் அரசால் வழங்க முடியும். டாஸ்மாக் தேவை இல்லை. இருக்கும் குவாரிகளில் ஆய்வு செய்தாலே தமிழ்நாட்டின் கடனை அடைக்க முடியும். ஒரு மாவட்டத்தில் மட்டும் 80 லட்சத்து 13,000 கோடி, தமிழ்நாட்டில் உள்ள

12,000 ஆயிரம் குவாரிகளை ஆய்வு நடத்துங்கள். தவறான குவாரி நடத்திய உரிமையாளர்கள் மற்றும் துணை நின்ற அதிகாரிகள் மேல் நடவடிக்கை எடுங்கள்.

அடுத்ததாக, குவாரிக்கு அருகில் இயங்கி வந்த தார் கலவை (Hot Mix Plant) தொழிற்சாலை இயங்கி வருகிறது. தார்பிளாண்ட் அமைப்பதற்கு 500 மீட்டர் தூரத்தில் வீடு மற்றும் ஐந்து கிலோ மீட்டரில் Reserve Forest இருக்க கூடாது. ஆனால் வெள்ளக்கரடு வடகிழக்கில் 1.6 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் உள்ளது. பாலப்பட்டி கரடு 4.37 கிலோ மீட்டர் தூரத்தில் உள்ளது. மேலும் இக்குவாரிக்கு அருகிலேயே வெள்ளைக்கரடு மற்றும் பாலப்பட்டி கரடு ஆகிய பாதுகாக்கப்பட்ட வனப் பகுதிகள் இருக்கின்றன. சுற்றுச்சூழல் வழிகாட்டுதலின்படி, இத்தகைய பாதுகாக்கப்பட்ட வனப் பகுதிகளுக்கு மிக அருகில் தார் கலவைத் தொழிற்சாலை இயங்கக் கூடாது. இதற்கு மாசு கட்டுப்பாட்டு வாரியம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சென்ற வாரம் ஈரோட்டில் ஒரு தார் பிளாண்ட் மூடப்பட்டது. இதற்கு மாசு கட்டுப்பாடு வாரிய வழிகாட்டுதல்கள் உள்ளது. காரணம் இந்த தார் பிளாண்ட்டினால் இங்குள்ள உயிரினங்களுக்கு கருச்சிதைவு ஏற்படுகிறது. அவற்றிலிருந்து வெளியேறும் புகை மற்றும் காற்று மாசு வனவிலங்குகளையும், சுற்றுச்சூழலையும், பொதுமக்களின் உடல்நலத்தையும் பாதிக்கும்.

எனவே, அந்தத் தார் கலவைத் தொழிற்சாலையின் செயல்பாடுகளையும் மறுபரிசீலனை செய்து, தேவையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இல்லையெனில் நடவடிக்கை எடுக்க வைப்போம்.

இறுதியாக, M/s. அடையார் கிராண்ட்ஸ் நிறுவனத்தின் இரண்டு குவாரிகளும் சட்ட ரீதியாகவும், சுற்றுச்சூழல் ரீதியாகவும், சமூக நலன் அடிப்படையிலும் செயல்படத் தகுதியற்றவையாக இருக்கின்றன என்றும், எனவே, அவற்றிற்கு எந்தவிதமான அனுமதியும் வழங்கக் கூடாது என்று உறுதியாக வலியுறுத்துவதாகவும், சட்டத்தின் வழிமுறைகள் முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று கூறினார்.

8. திரு. ஆண்டி - வி. குரும்பப்பட்டி, நாட்டாமை:

இதற்கு முன்னர் பேசிய ஐயா அவர்களுக்கு தனது மனமார்ந்த நன்றிகள். தங்கள் குடும்பப்படி கிராமத்தைச் சுற்றி சுமார் இரண்டு கிலோமீட்டர் நீளத்தில் ஒரு வைகை கால்வாய் அமைந்துள்ளது. இந்த அரசுக்கு முதற்கண் நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். காரணம், இத்தகைய கருத்துக்கேட்பு கூட்டம் முதன்முறையாக நடத்தப்பட்டு, அதில் பங்கேற்கும் வாய்ப்பு எங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு முன்பிருந்த அரசுகளால் இத்தகைய கலந்தாய்வுக் கூட்டங்கள் நடத்தப்படவில்லை.

மேலும், எங்கள் கிராமம் விராலிப்பட்டி ஊராட்சிக்குட்பட்ட எட்டு கிராமங்களிலும் தலா 300 ஏக்கர் பரப்பளவில் சோலார் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. விராலிப்பட்டி, குடும்பப்பட்டி, எழுவனம்பட்டி மற்றும் நடக்கோட்டை ஆகிய பகுதிகளில் தலா 300 ஏக்கரில் சோலார் பேனல்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளது. எங்கள் கிராமத்திற்கு அருகில் வைகை ஆறு இரண்டு கிலோமீட்டர் தொலைவில் அமைந்திருந்தாலும், குடிநீர் வசதி அமைத்து தரப்படவில்லை. விவசாயத்திற்குத் தேவையான நீரும் கிடைப்பதில்லை. போதுமான சோற்றுப்பாறை மற்றும் வைகை ஆறு நீர்வள வசதிகள் இருந்தபோதிலும், தண்ணீர் பற்றாக்குறை எங்கள் கிராமத்தில் நிலவுகிறது. இதன் காரணமாக, வைகை கூட்டுக் குடிநீர் திட்டத்தின் கீழ் எங்கள் கிராமத்திற்கு குடிநீர் வசதி கோரி மனு அளிக்கப்பட்டது. எட்டு நாட்களுக்குள் குடிநீர் வழங்கப்படும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தாலும், எட்டு ஆண்டுகள் கடந்தும் இதுவரை குடிநீர் வழங்கப்படவில்லை.

ஆண்டுதோறும் ரூ.8 லட்சம் அளவிற்கு காவிரி கூட்டுக் குடிநீர் திட்டத்திற்காக கட்டணங்கள் வசூலிக்கப்பட்டு வருகின்றது. எனினும், குடிநீர் குழாய்கள் மூலம் தண்ணீருக்கு பதிலாக காற்றே வருவதாக பொதுமக்களால் தெரிவிக்கப்படுகிறது. அதே நேரத்தில், பழைய வத்தலக்குண்டு உள்ளிட்ட பகுதிகளுக்கு 5 இஞ்ச் குழாய்கள் மூலம் தொடர்ந்து குடிநீர் வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அந்த நீர் விராலிப்பட்டி கிராமத்தின் வழியாகவே கொண்டு செல்லப்பட்டாலும், குடும்பப்பட்டி கிராமத்திற்கு மட்டும் குடிநீர் வழங்கப்படாமல் உள்ளது.

தற்பொழுது பொருத்தப்பட்டுள்ள 2 இஞ்ச் குழாய்கள் போதுமானதாக இல்லாததால், அவற்றை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என பலமுறை கோரிக்கை வைக்கப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், "பட்ஜெட்டில் நிதி ஒதுக்கீடு இல்லை" என்று அலுவலகப் பணியாளர்களால் தெரிவிக்கப்படுகிறது. காவிரி கூட்டுக் குடிநீர் திட்டத்தின் மேற்பார்வையாளரிடம் முறையிடப்பட்டபோதும், தங்களால் நடவடிக்கை எடுக்க இயலாது என்று கூறுகிறார்கள்.

இதன் விளைவாக, கிராம மக்களுக்கு குடிநீர் கிடைக்காத சூழ்நிலை உள்ளது. மேலும், விவசாயத்திற்குத் தேவையான நீரும் கிடைக்கவில்லை. கால்நடைகளின் மேய்ச்சல் நிலங்களுக்கும் நீர் கிடைக்காமல் உள்ளது. மனிதர்களின் அன்றாட குடிநீர் தேவைகளும் பூர்த்தி செய்யப்படாத சூழல் நிலவுகிறது.

இந்த நிலைக்கு முக்கிய காரணமாக கல்குவாரியின் செயல்பாடுகள் கருதப்படுகின்றன. குவாரியின் சார்பில், 10 ஏக்கர் பரப்பளவில் 70 அடி ஆழம் வரை மட்டுமே தோண்டப்படும் என்று உறுதியளிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் தற்போது சுமார் 150 அடி ஆழம் வரை தோண்டப்பட்டுள்ளது, 10 ஏக்கர் பரப்பளவைத் தாண்டியும் பாறைகள் அகற்றப்பட்டுள்ளது.

மேலும், குவாரியில் 24 மணி நேரமும் தொடர்ந்து பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. கனரக வாகனங்கள் இடையறாது இயக்கப்பட்டு வருகின்றது. தொடர்ந்து வெடிகளும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இதன் காரணமாக, கிராமத்தில் உள்ள குளங்கள், பள்ளிக்கூடங்கள், கோவில்கள் பாதிக்கப்படுகிறது.

மேலும், சர்வே எண் 3/3-ல் அமைந்துள்ள 5 ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலம், கிராம மக்களின் வாழ்வாதாரத்திற்காக பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த நிலமாகும்.

அந்த நிலப்பகுதி மற்றும் அதனைச் சுற்றியுள்ள நிலங்கள் அனைத்தும் எங்கள் முன்னோர்களின் சொத்துகளாக இருந்தவை என்றும் ஆனால் அவற்றிற்கு போலி பட்டாக்கள் தயாரிக்கப்பட்டு மோசடியாக ஆக்கிரமிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்கான ஆவண ஆதாரங்கள் சேகரிக்கப்பட்டு, இது தொடர்பாக 2 மாதங்களில்

உச்சநீதிமன்றத்தில் வழக்கு தொடருவதற்கான நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

சர்வே எண் 66/2-ல் அமைந்துள்ள சுமார் 8 ஏக்கர் நிலம் எங்கள் தாத்தா திரு. சின்ன கருப்பன் அவர்களுக்குச் சொந்தமானது. அந்த நிலத்திற்கு அருகில் சர்வே எண் 3/3-ல் அமைந்துள்ள 5 ஏக்கர் புறம்போக்கு நிலமும் உள்ளது. மேலும், சர்வே எண் 1269, 1274 உள்ளிட்ட சுற்றுப்புற நிலங்களும் எங்கள் முன்னோர்களின் சொத்துகளாக இருந்தது.

மேற்கண்ட சொத்துகள் எங்கள் முன்னோர்களின் உரிமைக்குட்பட்டவையாக இருந்த போதிலும், அவற்றின் மீது பவர் ஏஜென்ட் ஆவணங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு, சட்டவிரோதமாக உரிமம் மாற்றப்பட்டுள்ளது. அவற்றின் மீது உரிமை கோரப்பட்டு தற்போது கல்குவாரி செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. எனவே, மேற்கண்ட நிலங்கள் குவாரி நிர்வாகத்திற்குச் சொந்தமானவை அல்ல.

இது தொடர்பாக சம்பந்தப்பட்ட கிளார்க், தாசில்தார், வட்டாட்சியர், ஊராட்சி மன்றத் தலைவர், நாட்டாமை உள்ளிட்ட அதிகாரிகளால் உரிய ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படாமல், தவறான சான்றிதழ்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், போலியான பதிவுகள் மற்றும் பில்கள் தயாரிக்கப்பட்டு, அவற்றின் அடிப்படையில் சட்டவிரோத நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

இவ்வாறு பெறப்பட்ட வருவாய்கள் எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டன என்பது குறித்து பொதுமக்களால் பலமுறை கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டது. குறிப்பாக, எங்கள் கிராமத்திற்கு அந்த வருவாயிலிருந்து எந்தவிதமான அடிப்படை வசதிகளும் செய்து தரவில்லை.

விராலிப்பட்டி ஊராட்சிக்குட்பட்ட எட்டு கிராமங்களில் முதலாவது வார்டாகவும், தலைமை கிராமமாகவும் எங்கள் கிராமம் அமைந்துள்ளது. இருப்பினும், அக்கிராமத்தின் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான எந்தவிதமான நிதியும் ஒதுக்கீடு செய்யப்படவில்லை.

மேற்கண்ட வருவாய்கள் எவ்வாறு செலவிடப்பட்டன என்பது குறித்தும் வெளிப்படையான விளக்கங்கள் இதுவரை வழங்கப்படவில்லை.

எனவே இக்குவாரி செயல்பாடுகளை நிறுத்துமாறு குவாரியினரிடம் முறையிட்ட போது அதற்கு குவாரி மேற்பார்வையாளர் "உரிமையாளர் வந்த பின்னரே முடிவு தெரிவிக்கப்படும்" என்று கூறினார். பின்னர் மீண்டும் கேட்டபோது, நான்கு உரிமையாளர்களில் மூவர் மட்டுமே வந்துள்ளதாகவும், ஒருவர் இன்னும் வரவில்லை என்றும் கூறிவிட்டார்.

எங்கள் கிராமத்தில் சுமார் 380 குடும்பங்கள் வசித்து வருகின்றன. அவற்றில் வெறும் 15 குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்களே குவாரியில் வேலைவாய்ப்பு பெற்றுள்ளனர். மீதமுள்ள பெரும்பாலான குடும்பங்கள் விவசாயத்தை மட்டுமே வாழ்வாதாரமாகக் கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றன. இருப்பினும், தண்ணீர் பற்றாக்குறையால் விவசாயம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டு வருகிறது.

கடந்த ஆண்டு போதுமான மழைப்பொழிவு பதிவானதன் காரணமாக, விவசாயிகளால் மக்காச்சோள சாகுபடி மேற்கொள்ளப்பட்டு நல்ல விளைச்சல் பெறப்பட்டது. அதன் பின்னர் இரண்டாம் பருவ சாகுபடியும் மேற்கொள்ளப்பட்டது. எனினும், தேவையான நீர் கிடைக்காத காரணத்தினால் பயிர்கள் முழுமையாக கருகி சேதமடைந்தன. இதனால் விவசாயிகளுக்கு பெரும் பொருளாதார இழப்பு ஏற்பட்டது. ஆனால், ஏற்பட்ட சேதத்திற்கு இதுவரை எந்தவிதமான இழப்பீடும் அரசால் வழங்கப்படவில்லை.

இந்நிலைக்கு முக்கிய காரணம், இந்த கல்குவாரியில் தொடர்ந்து பல அடி ஆழமாக தோண்டுவதே ஆகும். நிலத்தடி நீர் அதிகளவில் வெளியேற்றப்பட்டதன் விளைவாக, கிணறுகள் வறண்டுவிட்டன. குளங்கள் மற்றும் குட்டைகளில் நீர் இல்லாத நிலை உருவாகியுள்ளது. கால்நடைகளுக்குத் தேவையான குடிநீரும் கிடைக்காத சூழல் ஏற்பட்டுள்ளது. மேலும், சுற்றுச்சூழல் மாசுபாடும் அதிகரித்துள்ளது.

மேலும் இக்குவாரியால் எங்கள் கிராமத்தைச் சேர்ந்த பலர் உடல்நலக் குறைபாடுகளால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். குறிப்பாக, ஐந்து நபர்களுக்கு பக்கவாதம் (Stroke) ஏற்பட்டு, இயல்பான வாழ்க்கையை மேற்கொள்ள முடியாத நிலையில் உள்ளார்கள்.

மேற்கண்ட உடல்நலப் பாதிப்புகளுக்கும், சுற்றுச்சூழல் சீர்கேடுகளுக்கும், கல்குவாரிகள், கிரவுடர்கள் மற்றும் தார் பிளாண்ட் ஆகியவற்றின் செயல்பாடுகளே முக்கிய காரணமாக கருதப்படுகிறது.

மேலும், தார் பிளாண்ட் செயல்பாடுகளின் போது உசிலம்பட்டி சாலையில் ஒரு விபத்து நிகழ்ந்ததாகவும், அதில் பணிபுரிந்த தொழிலாளி ஒருவர் தீ விபத்தில் உயிரிழந்ததாகவும் சொல்கிறார்கள். உயிரிழந்த தொழிலாளியின் குடும்பத்திற்கு உரிய இழப்பீடு உடனடியாக வழங்கப்படாமல், பின்னர் பொதுமக்கள் காவல் நிலையத்தில் ஒன்றுகூடி போராட்டம் நடத்தியதைத் தொடர்ந்து மட்டுமே இழப்பீட்டுத் தொகை வழங்கப்பட்டது. இதை குரும்பப்பட்டியில் கொண்டு வந்து அமைத்துள்ளனர்.

குரும்பப்பட்டி கிராம மக்கள் தங்களது உரிமைகள் குறித்து கேள்வி எழுப்பமாட்டார்கள் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் பல நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால், அதனால் ஏற்பட்ட பிரச்சினைகள் இன்று மிகப்பெரிய சமூக மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாதிப்புகளாக உருவெடுத்துள்ளன.

இந்நிலையில், பொதுமக்களின் குறைகளை நேரடியாகக் கேட்டு கருத்தாய்வுக் கூட்டம் நடத்தப்பட்டிருப்பதற்காக, தமிழ்நாடு முதலமைச்சர், மாவட்ட நிர்வாகம் மற்றும் இக்கூட்டத்தை ஏற்பாடு செய்த அனைத்து அதிகாரிகளுக்கும் மனமார்ந்த நன்றிகளை தெரிவித்தார்.

இத்தகைய மக்கள் கருத்துக் கேட்பு மற்றும் கலந்தாய்வுக் கூட்டங்கள் முன்னரே நடத்தப்பட்டிருந்தால், எங்கள் கிராமப் பகுதியில் இவ்வளவு பெரிய அளவில் கல்குவாரி செயல்பாடுகள் அனுமதிக்கப்படாமல் இருந்திருக்கும்.

மேலும், மஞ்சள் ஆறு, சோத்துப்பாறை, வைகை ஆறு மற்றும் காவிரி கூட்டுக் குடிநீர் திட்டம் போன்ற பல்வேறு நீர்வள ஆதாரங்கள் எங்கள் பகுதியைச் சுற்றியிருந்தும், அவற்றின் பயன் குறும்பப்பட்டி, விராலிப்பட்டி, எழுவனம்பட்டி, மீனாங்கண்ணிப்பட்டி, பண்ணப்பட்டி, மூக்கனூர் மற்றும் மேலப்பட்டி போன்ற கிராமங்களுக்கு கிடைக்காத நிலை தொடர்வது மிகுந்த வருத்தத்திற்குரியதாக உள்ளது. அந்த மக்களுக்கு ஓட்டு போடுவதற்கு மட்டுமே சன்மானம் வழங்கப்பட்டது.

எங்கள் பகுதியில் வசிக்கும் பொதுமக்கள் அனைவரையும் ஒருங்கிணைத்து அவர்களின் உரிமைகளை வலியுறுத்தும் சூழல் இதுவரை உருவாக்கப்படவில்லை என்று கருதப்படுகிறது. இதன் காரணமாக, பல்வேறு பொதுநலக் கோரிக்கைகள் உரிய முறையில் முன்வைக்கப்படாமல் இருந்து வந்துள்ளன.

தேர்தல் காலங்களில் வாக்குகள் மட்டுமே முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டு, பொதுமக்களின் நீண்டகால நலன்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டதாகவும், அதன் விளைவாக மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகள் நிறைவேற்றப்படாத அவல நிலை ஏற்பட்டுள்ளது.

மேலும், சம்பந்தப்பட்ட சில அதிகாரிகளால் தவறான ஆவணங்கள், பதிவுகள் மற்றும் சான்றுகள் தயாரிக்கப்பட்டு, அவற்றின் அடிப்படையில் பல்வேறு அனுமதிகள் வழங்கப்பட்டுள்ளது என்றும் மேற்கண்ட நடவடிக்கைகளில் தொடர்புடைய வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள், ஆய்வு அலுவலர்கள் (RI), கிளார்க்கள், நாட்டாமைகள் மற்றும் பிற சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளின் செயல்பாடுகள் முழுமையாக விசாரிக்கப்பட வேண்டும்.

மேலும், கனிமவளத் துறையுடன் தொடர்புடைய அனைத்து நிர்வாக நடவடிக்கைகளும் உரிய முறையில் ஆய்வு செய்யப்பட்டு, தவறு செய்ததாக நிரூபிக்கப்படும் பட்சத்தில் அனைத்து அதிகாரிகளின் மீதும் உரிய ஒழுங்கு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும், தேவையான துறைவாரியான மெமோக்கள் வழங்கப்பட்டு, சட்டத்தின்படி உரிய தண்டனைகளும் வழங்கப்பட வேண்டும்.

தற்போது இயங்கி வரும் கல்குவாரியின் செயல்பாடுகள் உடனடியாக நிறுத்தப்பட்டு, அதற்கான அனுமதிகள் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று பொதுமக்களின் சார்பில் கோரப்பட்டது.

தங்கள் கிராம மக்கள் மீண்டும் விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு செழிப்பான வாழ்க்கையை வாழ்வதற்கான சூழல் உருவாக்கப்பட வேண்டும். அதற்காக காவிரி கூட்டுக் குடிநீர் திட்டம், மஞ்சள் ஆறு, சோத்துப்பாறை நீர்த்தேக்கம் மற்றும் வைகை ஆறு ஆகிய நீர்வள ஆதாரங்கள் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு, நிரந்தர நீர் மேலாண்மைத் திட்டம் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும்

மேலும், எழுவனம்பட்டி, விராலிபட்டி, வத்தலக்குண்டு ஊராட்சிக்குட்பட்ட அனைத்து கிராமங்களும் மீண்டும் வளமான விவசாயப் பகுதிகளாக மாற்றப்படுவதற்கான நடவடிக்கைகள் மாவட்ட நிர்வாகத்தாலும், தமிழ்நாடு அரசாலும் முன்னுரிமை அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

இப்பகுதியில் வாழும் அடித்தட்டு மக்களின் அறியாமை மற்றும் பொருளாதாரச் சூழ்நிலையை பயன்படுத்தி, இயற்கை வளங்கள் தனியார் நலன்களுக்காக பயன்படுத்தப்படாதவாறு உறுதியான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். மேலும், புதிய கல்குவாரிகளுக்கு எந்தவிதமான அனுமதியும் வழங்கப்படக் கூடாது என்றும்

தற்போது இயங்கி வரும் கல்குவாரியை உடனடியாக நிறுத்துவதற்கான உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட வேண்டும். அதனைத் தொடர்ந்து, இந்த விவகாரம் முதலமைச்சர் தனிப்பிரிவு (CM Cell), கனிமவளத் துறை, மாவட்ட ஆட்சியர், தாசில்தார், வட்டாட்சியர் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட அனைத்து நிர்வாக அதிகாரிகளின் கவனத்திற்கும் கொண்டு செல்லப்பட வேண்டும்.

குடும்பபட்டி, விராலிபட்டி மற்றும் அதனைச் சுற்றியுள்ள அனைத்து கிராமங்களின் பொதுமக்கள் சார்பில், கல்குவாரி தொடர்ந்து செயல்படுவதற்கு ஒருமனதாக எதிர்ப்பு தெரிவிக்கப்படுகிறது எனவும் பொதுமக்களின் வாழ்வாதாரம்,

சுற்றுச்சூழல் மற்றும் நீர்வளப் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றை கருத்தில் கொண்டு, கல்குவாரியின் செயல்பாடுகள் நிரந்தரமாக நிறுத்தப்பட வேண்டும்.

மேலும், எட்டுப்பட்டி கிராம பொதுமக்களின் சார்பில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ள கோரிக்கை மனு, தங்களிடம் நேரடியாக சமர்ப்பிக்கிறேன் என்று கூறினார். விராலிப்பட்டி ஊராட்சிக்குட்பட்ட குரும்பப்பட்டி, மீனாங்கண்ணிப்பட்டி, மூக்கனூர், பண்ணப்பட்டி, மேலப்பட்டி மற்றும் சுற்றுவட்டார கிராமங்களைச் சேர்ந்த பொதுமக்களின் சார்பில், தமிழ்நாடு அரசு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியத்தின் மதிப்பிற்குரிய இயக்குநர் மற்றும் ஆணையாளர் அவர்களிடம், கல்குவாரிகள் மற்றும் கிரஷர்களுக்கு அனுமதி வழங்கக்கூடாது,

புதியதாக "அடையாறு கிராணைட்" கல்குவாரி மற்றும் கிராவல் அகழ்வுத் திட்டங்களுக்கு அனுமதி கோரப்பட்டுள்ளது. அதன்படி, திட்டம்-1 திண்டுக்கல் மாவட்டம், நிலக்கோட்டை வட்டம், விராலிப்பட்டி கிராமம், சர்வே எண் 2/1 மற்றும் 1269/3-ல் சுமார் 1.35 ஹெக்டேர் பரப்பளவில் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. திட்டம்-2, சர்வே எண்கள் 4/2, 1274/1 மற்றும் 1274/2-ல் சுமார் 3.95 ஹெக்டேர் பட்டா நிலப்பரப்பில் அமைக்கப்பட உள்ளதாக தெரிவிக்கப்பட்டது.

மேலும் " மேற்கண்ட ஊராட்சிக்கு கட்டுப்பட்ட 8 கிராம பொதுமக்களுக்கு குடிநீர், விவசாயம், ஆடு, மாடுகள் மற்றும் உயிர் உள்ள பறவைகள், விலங்குகள் அனைத்துக்கும் பாதிப்புகள் ஏற்படும் வகையில் கல்குவாரி மற்றும் கிரஷர் செயல்பட்டு வருகிறது. கல்குவாரி சர்வே. எண்கள்: 2/1 மற்றும் 1267 இயங்கி வருகிறது. மேற்கண்ட கல்குவாரிகளை இயக்கி வருபவர்கள் ரூபன் கிரஷர் (உரிமையாளர் திரு. பார்த்திபன் அவர்கள்), பிரான்சிஸ் கல்வாரி (கேரளா மாநிலம்) அவர்களால் கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக செயல்பட்டு சுமார் 10 ஏக்கர் பரப்பளவில் 150 அடிக்கு மேல் பாறைகளை வெட்டி எடுத்த காரணத்தால் எங்கள் கிராமப் பகுதிகளில் குடிநீர் தட்டுப்பாடு மற்றும் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. வெடி போடுவதால் மாடுகள் பயந்து நீர்நிலைகளில் விழுந்து உயிர் சேதம் ஏற்படுகிறது. பொதுமக்களின் வீடுகள் இடிந்து விழுகின்றது

மேலும் புதிதாக M/s. அடையார் கிராண்ட்ஸ் கல்குவாரி மற்றும் திராவல் எடுப்பதற்கு திட்டம் 1: திண்டுக்கல் மாவட்டம், நிலக்கோட்டை வட்டம், ப.விராலிபட்டி கிராமம், சர்வே எண்: 2/1 மற்றும் 1269/3 ஹெக்டேர்: 3.13.5 மற்றும் திட்டம் 2: திண்டுக்கல் மாவட்டம், நிலக்கோட்டை வட்டம், ப.விராலிபட்டி கிராமம், சர்வே எண்: 4/2, 1274/1 மற்றும் 1274/2 ஹெக்டேர்: 3.95.0 பட்டா நிலப்பரப்பில் அமைய உள்ள திட்டத்திற்கு அனுமதி வழங்கினால் 8 கிராம பொது மக்களும் விவசாய நிலம் குடியிருக்கும் வீடுகள், ஆடு, மாடுகளை விட்டுவிட்டு வாழ்வாதாரத்திற்காக வெளியூர் அல்லது வெளி மாநிலங்களுக்கு கொத்தடிமைகளாக செல்ல வேண்டி இருக்கும். எனவே மதிப்பிற்குரிய இயக்குநர் மற்றும் ஆணையாளர் அவர்கள் 8 கிராம பொதுமக்கள் வாழ்வாதாரம் பாதிக்கப்படாத வகையில் திட்டம்: M/s. அடையார் கிராண்ட்ஸ் கல்குவாரி மற்றும் கிரஷர் கிராவல் கல்குவாரி திட்டம்:1, திட்டம்:2 க்கு அனுமதி அளிக்க வேண்டாம் என்பது குறித்து ஒருமித்த கருத்து மற்றும் எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தும் இக்கோரிக்கை மனு தங்களின் பரிசீலனைக்காக மரியாதையுடன் சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது என்று தெரிவித்தார்.

9. திரு. கோபாலகிருஷ்ணன் - ரெட்டியார்சத்திரம்:

கடந்த ஜூன் மாதம் 15 ஆம் தேதி தங்கள் ஊரில் ரெட்டியார்சத்திரம் புதிய குவாரி அமைக்கப்படுவதை எடுத்துக் கூறி மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகத்தில் ஒரு புகார் மனு அளிக்கப்பட்டது அந்த மனுவின் அடிப்படையில் உதவி இயக்குனர் (மைன்ஸ்) அலுவலகத்திற்கு செல்லுமாறு அறிவுறுத்தப்பட்டது. அங்கு சென்றபோது அந்த விவரம் தங்களுக்கு தெரியாது என்றும், மாசு கட்டுப்பாடு வாரியத்தில் முறையிடுமாறு கூறப்பட்டது. மேலும் அந்த அலுவலகம் சென்னையில் இருப்பதாக தெரிவிக்கப்பட்டது.

அதன் பிறகு வாரந்தோறும் மனுக்கள் அளிக்கப்பட்டு வந்தாலும் இதுவரை எந்தவிதமான பதிலும் வழங்கப்படவில்லை. ஏற்கனவே தங்கள் பகுதியில் பல குவாரிகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. எனவே மேலும் புதிய குவாரிகள் அமைக்கப்படக்கூடாது என்று கோரி மனுக்கள் அளிக்கப்பட்டன.

குவாரிகள் அமைக்கப்படும் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அதன் பாதிப்புகள் நேரடியாக உணரப்படுகிறது. ஆனால், ஒரு கிராமத்தில் மட்டும் கற்கள் வெட்டப்பட்டு, அவை திண்டுக்கல், சென்னை போன்ற பிற பகுதிகளுக்கு கொண்டு செல்லப்படுகின்றன. அந்தந்த கிராமங்களிலேயே குவாரிகள் அமைக்கப்பட்டால் மட்டுமே, அதன் உண்மையான விளைவுகள் பொதுமக்களால் உணரப்படும்.

குவாரிகளால் ஏற்படும் பாதிப்புகள் குறித்து மக்களால் வெளிப்படையாக சொல்ல முடியவில்லை. நான்கு ஆண்டுகள் திருமண வாழ்க்கைக்கு பிறகே எனக்கு குழந்தை பிறந்தது. எங்கள் வீடு குவாரிக்கு மிக அருகில் அமைந்துள்ளது. குவாரிகளில் வெடி மருந்துகள் பயன்படுத்தப்படுவதால் அதன் அதிர்வுகளும் தூசிகளும் வீடு முழுவதும் பரவி கடுமையான பாதிப்புகள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன.

எனவே ஒரு பகுதியில் மட்டும் குவாரி அமைக்கப்பட்டு, அங்கிருந்து அனைத்து பகுதிகளுக்கும் கற்கள் எடுத்துச் செல்லப்படக்கூடாது. தேவை ஏற்படும் அந்தந்த பகுதிகளிலேயே குவாரிகள் அமைக்கப்பட்டு கற்கள் எடுக்கப்பட வேண்டும். அப்போதுதான் அதன் விளைவுகள் அனைவராலும் உணரப்படும்.

விராலிபட்டியில் கற்கள் வெட்டப்பட்டு திண்டுக்கல் மற்றும் மதுரை உள்ளிட்ட பல பகுதிகளுக்கு கொண்டு செல்லப்படுகின்றன. இதனால் ஏற்படும் பாதிப்புகள் அங்கு வாழும் மக்களுக்கு மட்டுமே ஏற்படுகிறது. மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றனர். எனவே ஒரு பகுதியை மட்டும் பாதிக்கும் வகையில் குவாரிகள் செயல்படுத்தப்படாமல் உரிய ஆய்வுகளின் அடிப்படையில் பொதுமக்களின் நலனை கருத்தில் கொண்டு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று கூறினார்.

10. திரு. பாலகண்ணன் - வி.குரும்பபட்டி:

எங்கள் பகுதியில் செயல்பட்டு வரும் குவாரிகளில் இருந்து கற்கள் மற்றும் மண் ஏற்றிச் செல்லும் கனரக வாகனங்கள் மிக அதிக வேகத்தில் இயக்கப்படுவதால் அந்தச் சாலையில் பொதுமக்கள் இருசக்கர வாகனங்களில் பயணித்துக் கொண்டிருக்கும் நிலையிலும், குவாரி வாகனங்களால் உரிய இடைவெளி வழங்கப்படுவதில்லை. மாறாக, நேருக்கு நேர் ஆபத்தான முறையில் வாகனங்கள் இயக்கப்படுவதால், உயிருக்கு அச்சுறுத்தல் ஏற்படுத்துகின்றன.

எங்கள் கிராமச் சாலை மிகவும் குறுகலானதாக உள்ளது. இருந்தபோதிலும், கனரக வாகனங்களின் வேகம் குறைக்கப்படுவதில்லை. இதன் காரணமாக, பள்ளிக்குச் செல்லும் மாணவ, மாணவிகள் பாதுகாப்பாகச் செல்ல முடியாத நிலை உள்ளது. எந்த நேரத்திலும் குவாரி வாகனங்கள் இயக்கப்படுவதால், பொதுமக்களும் மாணவர்களும் கடுமையாகப் பாதிக்கப்படுகின்றனர்.

இந்தப் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணும் நோக்கில், ஊர் பொதுமக்கள் ஒன்றிணைந்து பலமுறை ஆலோசனைக் கூட்டங்கள் நடத்தி குவாரி உரிமையாளரிடம் தெரிவித்தபோது குவாரி தரப்பினரால் அச்சுறுத்தல்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டது. மேலும், தாங்கள் அவ்வாறு தான் செயல்படுவோம் என மிரட்டும் தோரணையில் தெரிவித்தனர்.

இதுகுறித்து, பல்வேறு அரசு அலுவலகங்களில் மனுக்கள் தொடர்ந்து அளிக்கப்பட்டது. தனிப்பட்ட முறையிலும் பல மனுக்கள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. அதேபோல், குரும்பபட்டி உள்ளிட்ட சுற்றுவட்டார கிராம மக்களாலும் பத்துக்கும் மேற்பட்ட மனுக்கள் அளிக்கப்பட்டது. இருப்பினும், இதுவரை எந்தவிதமான உரிய நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

குவாரி வாகனங்களின் கட்டுப்பாடற்ற இயக்கத்தால், பள்ளி மாணவர்களும், பொதுமக்களும் நாள்தோறும் சிரமங்களுக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றனர். பொதுமக்களால் எதிர்ப்பு தெரிவிக்கப்பட்டபோதிலும், அதற்கு எந்தவிதமான முக்கியத்துவமும் வழங்கப்படவில்லை.

மேலும், கனரக வாகனங்களில் அளவுக்கு அதிகமான கற்கள் ஏற்றிச் செல்லப்படுவதால், இருசக்கர வாகனங்களில் பாதுகாப்பற்ற நிலை உருவாகியுள்ளது. இதன் காரணமாக, குவாரி வாகனங்கள் வரும் நேரங்களில், இருசக்கர வாகனத்திலிருந்து இறங்கி நடந்து செல்ல வேண்டிய சூழ்நிலை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அந்தச் சாலையில் பாதுகாப்பாகப் பயணிக்கும் உரிமையே பொதுமக்களிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டுள்ளது.

எனவே, இப்பிரச்சினைகள் அனைத்தும் முழுமையாக ஆய்வு செய்யப்பட்டு, பொதுமக்களின் உயிர் பாதுகாப்பும் மாணவர்களின் நலனும் கருத்தில் கொள்ளப்பட்டு, உரிய மற்றும் நிரந்தரமான தீர்வு வழங்கப்பட வேண்டும் என்று பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்ளப்படுவதாக தெரிவித்தார்.

11. திருமதி, கலாவதி - வி.குரும்பபட்டி:

அனைவருக்கும் வணக்கம், மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட பாமர மக்கள் நான். எனது வீடு ரோட்டின் அருகிலேயே உள்ளது. நேற்று ஒரு லாரி ஓட்டுநர் லாரியை மேலே ஏற்றுவது போல் வந்ததால் அதிலுள்ள கல் தனது தோள்பட்டையில் விழுந்தது. அதை அவர் கண்டுகொள்ளாமல் காதில் Head Set மாட்டிக்கொண்டு ஓட்டுகிறார். வீட்டின் முன் வேகத்தடை இருப்பதால் வண்டி ரோட்டின் மேல் செல்லாமல் வீட்டின் அருகே வரை செல்கிறது.

நான் கடந்த 20 ஆண்டுகளாக எனது வீட்டிற்கு பட்டா கேட்டு அலைந்த போதிலும், இந்த அதிகாரிகள் வழங்கவில்லை. எங்கிருந்தோ வந்த ஒருவருக்கு மட்டும் கல்குவாரி அமைத்து தோண்டி எடுப்பதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. அப்படியொரு அதிகாரியை நாங்கள் பார்க்க வேண்டும்.

இப்படியொரு, கருத்துக் கேட்பு கூட்டத்தை நாங்கள் இப்பொழுதுதான் பார்க்கின்றோம். இது வரை பேசியவருக்கு மிகவும் நன்றி. என் வீடு ரோட்டின் அருகில் இருப்பதால் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறேன். இதிலிருந்து வரும் தூசியினால் தண்ணீர் மற்றும் சாப்பாட்டை மூடி வைத்துதான் சாப்பிட முடிகிறது. இந்த கல்குவாரியினால் சிறு குழந்தைகள், மாற்றுத்திறனாளிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இரவும் பகலும் வண்டிகள் தொடர்ந்து செல்கின்றன. இந்த கல்குவாரி இங்கு வரக் கூடாது

இந்த அரசு அதிகாரிகள் பணம் உள்ளவர்கள் என்றால் செய்கிறார்கள் ஏழைகளை கண்டு கொள்வதில்லை. எனக்கு பட்டா வழங்குவதில் இன்று நாளை என்று இழுத்தடிக்கிறார்கள். எங்கள் ஊர் சொத்தை எப்படி பட்டா போட்டு அடுத்த மாநிலகாரருக்கு கொடுத்தீர்கள். எதற்காக கொடுத்தீர்கள் எங்கள் ஊரையே விற்கும் நோக்கில் செயல்படுகிறீர்கள் 20 வருடமாக ஒரு பட்டாவிற்கு இழுத்தடிக்கிறீர்கள்.

இங்கு ஏன் இந்த வண்டிகள் வர வேண்டும். புறவழிச்சாலையில் செல்லட்டும். இங்கு கல்குவாரி வர கூடாது, வர கூடாது இல்லையென்றால் நாங்கள் மண்ணெண்ணெய்

ஊற்றி கொண்டு ரோட்டில் நிற்போம். எனவே, இங்கு கல்குவாரி வரவே கூடாது என கூறினார்.

12. வெண்டிமுத்து - விராலிபட்டி:

எனது தோட்டம் கிரஷருக்கு மிக அருகாமையில் உள்ளது. நான்கு முறை போர் போட்டு சிக்கி கொண்டது. ஏனென்றால் இந்த கல்குவாரி வெடி வெடித்ததில் கல் சிக்கி கொண்டது. இதனால் எனக்கு 1.5 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம், வெடி வெடிப்பதால் எனது 4 மாடுகள் ஆற்றில் சென்றுவிட்டன. இதனால் எனக்கு 4 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம். இப்படி இந்த கிரஷர் எங்கள் வாழ்வாதாரத்தை பாதிக்கிறது. நாங்கள் அன்றாடம் கூலி வேலை செய்து பிழைக்கின்றோம். எனக்கு 1000 ரூபாய் என்பது பெரிது. இந்த இரு கிரஷரும் தர போவதில்லை. மனு கொடுத்தால் அதிகாரிகள் கண்டு கொள்வதில்லை. கலெக்டரிடம் மனு கொடுத்தும் பதில் இல்லை. இரு கிரஷரையும் இழுத்து மூடுவது மிகவும் சந்தோசம் அப்போது தான் நாங்கள் பிழைக்க முடியும். பணம் படைத்தவர்களுக்கு உதவ முயன்றால் அடுத்த ஆட்சியில் பார்த்துக்கொள்வதாக தெரிவித்தார்.

13. பெரிய கருப்பன் - வி.குரும்பபட்டி:

ரோட்டின் அருகில் எனது வீடு உள்ளது. அதிக வேகம் மற்றும் எடையுடன் வண்டியில் ஏற்றி செல்வதால் கல் கீழே விழும் அபாயம் உள்ளது. அருகில் பள்ளி உள்ளது. குழந்தைகள் இருந்தால் அதிக வேகத்துடன் வண்டி வருவது பாதுகாப்பு இல்லாமல் உள்ளது. இந்த கல்குவாரி எங்களுக்கு வேண்டாம். இருப்பதையும் இழுத்து மூடினால் தான் நாங்கள் நிம்மதியாக வாழ முடியும். குடிப்பதற்கு தண்ணீர் இல்லை, விவசாயமும் அழிந்து வருகிறது. நாங்கள் பேசும் இந்த வீடியோ முதலமைச்சருக்கு தெரிய வேண்டும் எங்களுக்கு ஒரு முடிவு தெரிய வேண்டும் என கூறினார்.

முடிவுரை :

மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர், தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம்,
திண்டுக்கல்

பொதுமக்கள் இத்திட்டம் தொடர்பாக தங்களது கருத்துக்களை தெரிவித்துள்ளார்கள். இந்த கூட்ட நடவடிக்கை விபரங்கள் Pen drive-யாக மாநில சுற்றுச்சூழல் தாக்க மதிப்பீட்டு ஆணையத்திற்கு தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியத்தின் சார்பாக அனுப்பி வைக்கப்படும். பொதுமக்களிடமிருந்து பெறப்படும் மனுக்கள் அனைத்தும் இத்துடன் இணைத்து அனுப்பப்படும்.

இக்கூட்டத்திற்கு தலைமை தாங்கி நடத்திக் கொடுத்த வருவாய் கோட்டாட்சியர், திண்டுக்கல் மற்றும் கூட்டத்திற்கு வருகை புரிந்துள்ள வட்டாட்சியர் அவர்களுக்கும், துறை அதிகாரிகள், காவல் துறை அதிகாரிகள், பத்திரிக்கை நண்பர்கள், தொழிற்சாலை உரிமையாளர்கள், சமூக ஆர்வலர்கள், பொதுமக்கள் அனைவருக்கும் நன்றி கூறி கூட்டத்தை முடித்து வைத்தார்.

கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டவர்களின் பட்டியல் (வருகை பதிவு), ஒலி மற்றும் காணொளி பதிவுகள் (CD/Pen Drive), கூட்டத்தின் போது பெறப்பட்ட மனுக்கள் (மூலமாக) மற்றும் பொதுமக்கள் கருத்துக்கேட்பு கூட்டத்தின் புகைப்படங்கள் ஆகியவை இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர்
தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம்
திண்டுக்கல். 2/5

வருவாய் கோட்டாட்சியர், (உ.ப.மா.)
திண்டுக்கல் வருவாய் கோட்டம்,
திண்டுக்கல். 2/5

இணைப்பு:

1. பொது மக்கள் கருத்துக் கேட்பு கூட்ட விவரம் பத்திரிக்கை நகல் (தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலம் நாளேடுகள்)
2. பொது மக்கள் கருத்துக் கேட்பு கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டவர்களின் வருகை பதிவேடு நகல். (மொத்த பக்கம் 7 மற்றும் 76 நபர்கள்).
3. பொது மக்கள் கருத்துக் கேட்பு கூட்டத்தின் (குறுந்தகடு/பென்டிரைவ்) நகல்.
4. பொது மக்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட மனுக்கள் (மொத்தம் 113 மனுக்கள்)